

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Pars VI. Auctoribus monachis Vastenensibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

AA. MONN.
VASTENENSIS.
BUS.

dem audiens, qualiter multi in suis miseris per dominam Birgittam fulcirentur, vovit peregrinando videre ossa sua in Vuatzsteno collocata, et statim, excusso verme, aliquantulum sensit remedium, et veniens ad dictum locum Vuatzstenum coram confessore confessus est, se omnino tunc esse curatum, Deum in sua Famula magnifice collaudando.

submergen-
dum servat,

46 Quidam equitans super glaciem, cum appropinquaret ex improvise juxta flumen propinquum, decidit, fracta glacie, in aquam cum equo, quem dum unda et cursus fluvii vehementer traheret, nec glaciem apprehendere valeret, venit ei in mentem vovere se ad limina domine Birgittæ et vitam suam correcturum, et, mirum dictu, statim equus traxit se ad partem glaciei et ita faciliter ascendit cum equo contra spem omnium, ac si manus hominum ipsum levassent. Illæsus igitur veniens ad terram, cum iter arripisset ad domum domine Birgittæ, ipsa nocte apparuit ei Domina quædam habitu reverendo dicens: Cogitas venire ad domum meam, nihil proderit animæ tuæ, nisi corium, quo circumligata fuit lingua tua, solveris pura confessione. Qui ex verbis istis compunctus venit, et cum lacrymis totam vitam juventutis suæ confessus est. Nam quoddam horribile peccatum perpetraverat, quod statuit in corde suo nulli se aperire, antequam sciret, se moriturum. Attamen frequenter de aliis peccatis confitebatur, concludens isto modo confessionem: Peto, inquit, absolutionem de omnibus, quæ dixi, et etiam de his, quæ non dixi. Cum vero hoc peccatum diu celatum aperuisset, sensit mirabiliter se alleviatum: antea quippe tamquam gravissimo onere constrictus erat.

amentem sui
competens
facit, e partu
laboranti
adest, et
mortuus de-
nuo vitam
reddidit.
* monentem

47 Quidam in amentiam raptus est ita, ut omnino perdidit sensum; cumque in oppido extra ecclesiam Lincopen. die nocteque gravaretur, et vix a multis teneri posset, dicens, quemdam hominem terrimum stare ante se montem* ad sequendum eum, et multa inepta loquebatur. Famulus itaque istius vovit, ut, si dominus suus sensum obtineret, non solum visitaret domum domine Birgittæ, sed perpetuo ei cum suo domino se servitutum. Insuper quousque posset, inducere velle eum ad ejus amorem et honorem. Et sequenti nocte bene convalescit dicens: Multa loca pertransieram, multas personas terribilissimas videram, sed inter alias vidi dominam Birgittam cum duobus comitantibus se loquentem. Facito, inquit, quod servus tuus promisit pro te, et proderit tibi super omnes thesauros. Qui complens votum, non solum in sensibus, sed et in anima est emundatus, abnegans omnes impietates et consuetudines vanas. Mulier de More Lincopen. dioc., cum novem diebus periclitaretur in partu, quæ* vovit multa et multa, sed nihil omnino profecit. Tandem voverunt multæ feminæ circumstantes, quod ipsa cum omni domo sua visitaret domum beatæ Birgittæ, et mox ad horam peperit tanta felicitate, quæ cum octo prius peperisset infantulos, nunquam tanta facilitate et levitate et columitate prius pariebat. Puer quidam mortuus plus, quam ad tres horas rigidus et frigidus jacebat. Cumque jam omnes flerent, mater votum vovit domine Birgittæ, quod, si puer revivisceret, non solum visitaret limina ejus, sed et ei perpetuo deserviret. Et statim, modico intervallo facto, puer, surrexit vivus. Quo facto, venit mater cum puero Vuatzstenum, et

* abunda

testimonio multorum fide dignorum ita factum D esse, ostenderunt. Item consimilis gratia de alio puero narratur, qui longiori spatio temporum quasi ad succensionem unius magnæ candelæ jacens mortuus, facto voto ad dominam Birgittam, surrexit vivus.

ANNOTATA.

a Brinum seu Bruna Moraviæ oppidum hic indicari videtur, cum mox num. proxime seq. sistantur lectori S. Birgittæ exuvie, in Sueciam transferendæ, primum in Polonia, dein vero in mari inter Alemanniam et Sueciam.

b Vide Annotata in cap. 3, lib. 3 Vitæ S. Catharinæ. a Bertholdo scriptæ, lit. i.

c Vide Annotata ibidem lit. d.

d Vide ibid. lit. k.

e Vide lit. a in Annotatis in part. 1 Miraculorum S. Birgittæ.

f Colitur secundo ab urbe Stockholmiensi militari Sudermanniam versus.

g Pro hoc et similibus, quæ deinceps occurrunt, locis minus notis vide Annotata in cap. 1 lib. 3 Vitæ S. Birgittæ, a Bertholdo scriptæ, E lit. c.

h Seu Gothia Occidentali, Sueciæ regione.

i Ad lacum Vether in Suecia.

k Vide lit. a in Annotatis in part. 1.

l Oppidum Germaniæ in circulo Westphaliæ.

m Vide lit. a in Annotatis in part. 1.

n Hypocaustum.

PARS VI.

Auctoribus monachis Vastenensibus.

CAPUT I.

Miracula aliquot anno MCCCLXXIV patrata. F

Benedictus ergo Deus, et Pater Domini nostri ^{Pramiso} Jesus Christi, pater misericordiarum et totius consolationis, qui miserabilis in famulis; etiam jam mundo senescente; fide vero bonis operibus approbata, fere ad occasum mundo tendente, in finem diligendo suos charitatem suam ostendere dignatus est, quique per placita sibi merita venerabilis Brigittæ de Suetia hæc supradicta miracula, et multa alia, quæ, ne legentes afficerent tædio, non sunt scripta omnia in libro hoc, operari dignatus est. Et [ob] hoc scripta sunt, ut credatis, quomodo hæc erat vera Dei famula, quam tam hujusmodi signis non immerito admirandis dignificaverat et quotidie dignificat, omni nationi, quæ sub cælo est, digne colendam exhibet, quæ a primis juventutis suæ annis jugo servitutis suæ levissimo se subiecit: ita quod cum marito suo devote visitaret Romam, et Compostellam a, et multa alia loca, in quibus Sanctorum reliquiæ requiescunt, rediensque ad patriam ad continentiam perfectionem adduxit eundem, ut multis annis simul

A simul sine exactione, et redditione debiti conjugaliter viverent, jam adhuc ligata matrimonio, sobrietatem vidualem victu et vestitu præferebat, devotioque cordis ejus et orationum instantia magna in ea futuræ resignationis et gratiæ perfectionem præmonstrabant.

revelatio-
num, 49 Cumque jam a lege viri soluta esset, bona sua hæredibus et pauperibus distribuens, et a mundi delectationibus et patriæ retinaculis parentumque solatiis se expediens, et ex jussu Christi ad Romam iter arripuens *b*, ipsum pauperem pauper sequens, nihil sibi nisi simplicissimum victum et vestitum a generis sui nobilitate *c* contemptibilem retinebat. Propter quod et ea, quæ omnem mundi consolationem abjecerat, mirandis consolationibus, gratis et revelationibus est divinitus illustrata, sicut in libris Revelationum sibi cœlitus ostensarum lucidissime continetur. In quibus omnibus non suam, sed Dei gloriam quaerens, latere quidem ob humilitatis custodiam maluisset, nisi quantum ad proximorum salutem prospexisset, et ideo Spiritus vel Christi potius sibi insuper apparitiones confessori suo *a* adhuc in corpore viventi, et omnibus his, verum testimonium perhibentibus (scimus enim, et vere credimus, quia verum est testimonium ejus) manifestare jussa est, cui in spiritualibus humiliter obediens, omnia sibi divinitus ostensa non sine devotionis lacrymis revelavit. In quibus, inquam, Revelationibus ostenditur incomprehensibilis et inexcogitabilis Christi Dei et hominis pietatis charitativa dignatio.

S. Birgitta 50 Atque hinc omnes propter preces et merita Matris misericordiæ Virginis Mariæ, Sanctorumque suorum ab æstu peccatorum et ad postulandum misericordiam placidissime convocantur. Unde Dominus, cui est proprium misereri semper et parcere, in his Revelationibus suam omnipotentiam suæ divinitatis in sublimitate maximæ miserationis indicat, ut inexcusabiles sint omnes, operante divino judicio, qui misericordiam tam leniter, tamque dulciter exhibitam contempserint: numquid non excusabiliter dignus est justitia divini judicii fieri *, qui tam dulcibus verbis et operibus, quam hujus apparitionis seriem continere * oblatam sibi contemnunt admonitionem et respiciunt miserationem? Quapropter præparent omnes animos, et expandant voluntatum suarum sinus, ut mensura misericordiæ bona, scilicet super meritum confecta, super speratum cogitata, super desiderium et omnem cogitationem superfluens per mediatricem matrem Dei et hominis a Filio suo fonte omnis pietatis infundatur: nec suspicio ulla fallacis spiritus mentibus ista legentium obrepit: non enim credendum est, quod spiritus malignus vere justos decipiat, vel peccatores in melius convertat, vel charitatem, quam non habet, cordibus frigidis infundere queat, vel in aliquo gloriam Dei, cui invidet, promoveat.

factarum, 51 Sicut enim impossibile est, quod spiritus veritatis loquatur mendacium, vel a justitia quemquam avertat, vel superbiam, vel invidiam cordibus sibi subditis inspiret, vel omnipotentis Dei contemptum adducat, et spiritui falsitatis oppositum * horum malorum propter inolitam ei malignitatem et nequitiam omnino sunt interdicta, et si forte quis hoc, vel aliquid horum bonorum spiritui maligno possibilis esse ad faciendum contendat; consequens est, quod

opposito horum spiritui maligno, et sanato possibilis esse contendat, et veniat mendabilis *e* error, ut mala Deo et bona diabolo tribuantur, et justorum princeps et rectorum credatur diabolus; impiorum vero structor et investigator * Deus esse blasphemetur. Si quis autem Revelationibus, quæ a Jesu Christo et amantissima matre sua Maria Virgine sint misericorditer ostense, credere nequeverit vel noluerit, operibus ipsis credat. Ipsa enim opera testimonium perhibent, de cujus spirituali locuta sit vivens in corpore, quæ carne soluta tantis miraculis quotidie succurrendo illustratur. Incredibile enim, imo impossibile esset, quod Deus secretorum cognitor, hanc tam mirabiliter dignificaret mortuam, si tanta, quæ in Revelationibus continentur, contra scientem omnia ad inventionem propria fingere præsumpsisset.

52 Hæc autem miracula, quæ in hoc parvo volumine continentur, in quibus non est attendenda Latinitas, ruditas, nuditas, vel simplicitas, sed propter dilectam sibi mirabiliter operantem amantissima charitas, immensa bonitas et suavissima benignitas; non solum nota sunt E venerabilibus patribus et dominis, videlicet domino Brigero archiepiscopo Upsalen. *f*, domino Thomæ episcopo Vexionen. *g*, domino Nicolao episcopo Scaren., domino Matthiæ, episcopo Arosiens. *h*, dominis canonicis Capituli Lincop., inelytis baronibus domino Amiglosom comiti Urknoënsi, Boëtio Joannis capitaneo Silanden., dominis Benedicto et Carolo consiliariis et militibus illustris regis Suetiæ, qui ad firmiorem evidentiam eadem vera et fide digna sigillorum appensione approbarunt; verum etiam toti fere communitati Suecorum regni antedicti, * pro recuperanda tam animæ, quam corporis sanitate ad dictum locum Vuastenum, ubi ossa ejusdem Domine quiescunt, catervatim quotidie confluunt, quæ per eam fiunt signorum magnalia cernere cupientes. Ad laudem et gloriam Domini nostri Jesu Christi, cui est honor et gloria cum imperiali potentia per infinita sæcula sæculorum. Amen.

53 Benedictus Deus et pater Domini nostri ad hæc litteris Jesu Christi, pater misericordiarum et totius consolationis, qui ad ædificationem et consolationem suorum in primis temporibus per servos suos Prophetas fecit magna et inscrutabilia et mirabilia absque numero, salutemque magnam in medio terræ, dum in Judæa tantum notus esset. Intrante vero tempore miserationis gentium, dedit hominibus scientiam Altissimus honorari in mirabilibus suis, in his curans, mitigabat doleres per mundi climata circumquaque, cum in omnem terram sonus prædicationis Apostolorum * procederet, manus suas extendens tunc in sufficientia ad sanitates et signa et prodigia fieri pro nomine sancti filii sui Jesu, quæ Suetia Borealis regio audita percipiens, suave jugum Domini sponte suscepit, evulsisque spinis perfidiæ et tribulis idololatriæ, ut vinea fructifera fructus justitiæ germinaret. Et hæc vinea, de tenebrosis idololatrantium Ægyptiorum ergastulis prælucente lumine, gratia Dei, translata, ejusque dextera firmis fidei radicibus plantata, nec non sedulis cœlestium dogmatum imbribus per doctores Catholicos *i* irrigata, licet aliquoties, raro tamen miraculorum in signis ad uberiorem virtutem perfectam fuisse dignoscitur illustrata.

AA. MONS.
VASTEN-
SIBUS.
* an oppo-
sita?
* an instiga-
tor?

et miraculo-
rum ejus en-
comio.

E

f

g

h

* supple: qui

ad hæc litteris

F

i

AA. MONN.
VASTENENSIBUS.
consignanda

54 Unde in illa nonnulli devotis cupiebant affectibus hujusmodi caleferi, et ad amorem divinum ferventius accendi, ne Aquilo ille, a quo panditur omne malum super habitatores terræ, aliquos imbecilles ejus palmites gelu perfidiæ posset exurere, seu radices ejus extirpare. Quorum desideriis Dominator virtutum, qui cum tranquillitate judicat, et magna reverentia disponit omnia, benigniter accurrens ineffabili sua sapientia ad nos habitantes in his extremis terræ finibus, regno videlicet Sueciæ prædicto, attingendo invenit magni pretii mulierem, videlicet venerabilem et sanctæ memoriæ dominam Birgittam, virtutum armis contra vitia valde fortem, ut in illo libro de Vita ipsius plenius declaratur, et sibi revelando secreta celestia Sponsam suam et filiam suam creberrime nominatur*, ut in Libris Revelationum sibi viventi in corpore cœlitus ostensorum aptius edocetur. Et ne humanæ conditionis infirmitas nimis tarda ad credendum redderetur, quod Christus in cœlo residens, loqui foemina in hac mortalitate degenti dignaretur, non cessat ejusdem Dei et B Domini nostri Jesu Christi magnifica gloria Sponsam suam in omnibus circumquaque regnis magnificis, ut infra dicitur, miraculorum prodigiis illustrare, sic pie satisfaciens oculis suis videre mirabilia fieri affectantium; nec non evidenter ostendens, hanc se intime dilexisse, crebrisque et charitativis locutionibus consolatoriis, nec non admirandis revelationibus lætificasse viventem in corpore, ad cujus nominis invocationem in carne mortua, tam innumera signorum magnalia quotidie dignaretur ostendere.

Vasteneses
monachi

55 Quæ si omnia publicarentur, unius scriptoris, licet velocissimi sedulitas ea colligere et conscribere non valeret. Igitur ad hoc, ut a pueris devotis magnificentia divinæ laudabile nomen eo ferventius exaltetur, et agnoscat omne sæculum, quanta gloria Deus dignificat in Sanctis suis prædictam famulam suam Dominam Birgittam a primo tempore, quo ab Urbe Romana ossa sua translata sunt *k*, ex præcepto venerabilis in Christo patris domini Nicolai divina miseratione episcopi Lincopen. per patientem litteram ipsius sigillo roboratam, nos Gudnarus Frederici *l*, Joannes Giurderi, et Batismandus, licet indigni, presbyteri in monasterio Vuatzsteno Lincopen. diœc. prædicti regni Suetiæ commorantes, diligentiam, quam potuimus, apposuimus ad scribendum in hoc volumine, cum testibus et personarum et locorum, in quibus habitabant, nominibus aliqua miracula, per quæ virtuosus Deus glorificat Famulam suam: sed nequaquam omnia, sed multa valde stupenda referuntur nobis. Collegimus etiam prius aliqua miracula in unum alium libellum, quem reverenda domina Catharina, venerabilis et sanctæ memoriæ dominæ Birgittæ filia, tulit secum ad Sedem Apostolicam, sigillatum sigillis venerabilium patrum ac dominorum, qui in fine ipsius nominantur, et ex miraculis, quæ scripta sunt in libello, scripsimus sex in principio voluminis cum personarum, testium et locorum, in quibus habitant, nominibus. Facta autem sunt illa sex miracula non longe a monasterio Vuatzsteno, et idcirco ad ea testes et nomina faciliter reperire potuimus.

se accingunt.

m

56 Alia vero pleraque *m* facta sunt in remotis partibus et ideo testes ad hæc inquirere sine

difficultate non valuimus; nec* in his sex propter appositionem nominum testium et locorum necessario compulsis sumus dictiones aliquas præmittere; verumtamen tam illa, quam ista in veritate facta scimus, et vidimus personas, cum quibus facta sunt; licet primo per negligentiam testes vel nomina illi* apponere omisimus. Vere etiam credimus, multa per eam facta miracula, quæ nusquam referuntur ad nos, quod patet per multos huc peregrinantium, et ceram in diversis formis suspendentium, qui ita veniunt atque recedunt, qui nobis penitus nihil loquuntur. Sciendum est insuper, quod multi sunt in partibus istis cognomina non habentes: hujusmodi ergo de oppidis, in quibus habitant, nominamus, Item notandum, quod veniunt aliqui non recordantes præcise dicere nobis diem, quo infirmitas eorum inceperit, aut finierit. Diem ergo et annum, quo ad nos veniunt, ponimus, hoc ex plerisque perpendicularibus, quod statim, finita passione, iter arripiunt, quorum aliqui hoc valde debiles attendunt, et ad locum ipsum Vuatzstenum pervenientes gaudent se per venerabilis dominæ Birgittæ merita perfectæ curationis antidotum in itinere prægustasse. Initium ergo signorum, per eam in partibus istis factorum, hoc est.

57 Contigit anno MCCCXXIV feria tertia Pentecostes, quod quidam nobilis, Fadheresse nomine, de oppido Södhrbii, parochiæ Jeroptompta Lincopen. diœc. *n* ab hostibus suis capitur, et strictissime ligatus a domo sua plus quam xxx milliaria usque ad litus maris adducitur. Nave itaque parata, qua ad Alemanniam ulterius traderetur, ut ibi liberius tantam argenti summam, quantam vellent, ab eo per pœnas extorquere possent; stans itaque vir ille in litore, doloribus undequaque circumseptus, audit, quod illi qui transtulerunt reliquias dominæ Birgittæ a Roma, pausandi gratia constiterent non longe a loco, quo ille staret. Illam ergo in sui auxilium, ut saltem in patria sua remeare posset, altis suspiriis invocabat. Et statim armati de propinquo castro Brimi plures et fortiores captivatoribus suis venerunt, et prohibuerunt, ne adduceretur in regionem alteram, sed imponeretur sibi ibi certa summa pecuniæ pro captivitate solvenda, si justitia sic diceret, quod et factum est, et ille liber ad patriam dimissus est. Illi tamen, qui juvabant eum, in nullo sibi attinebant, sed huc usque venerant propter inimicos ejus. Ille vero, dum reverteretur ad propria, venit ad illos, qui transtulerant ossa dominæ Birgittæ, et sequebatur eos, usque dum collocassent ea in monasterio suo Vuatzsteno, quo collocata sunt quarto Nonas Julii *o* anni prædicti, narrans gratiam factam. Postmodum per reges et proceres liber datus est, ita quod captivatoribus suis obolum postea non solverit. Testes sunt nobiles viri Haquinus Tampe de oppido Ludhigistadl parrochia Sydstad Lincopen. diœc.

58 Nobilis quidam Hanus similiter nomine in civitate Sadhr. Lincopen. diœc. aperte blasphemans laude dignam Birgittam, ubi primum venimus ad regnum Suetiæ in festo Apostolorum Petri et Pauli anni prædicti *p*, tanta furia arreptus est, quod non solum vidit multitudinem dæmonum, sed currens ad quamdam arborem et se exspolians vestibus, flectensque genua coram arbore se vehementissime flagellavit; et qui solebat ante dicere, Quid mihi de illa Vtula

A tula et de reliquiis suis, et si haberem unum equum valentem xl marcas, de illa nihil penitus curarem; postquam se flagellasset, invenit unam equam miseram et super eam sedens equitavit ad ecclesiam S. Laurentii Sudhricopen q. ibique dimittens equam intravit ecclesiam, claudensque ostium super se solum cum virgis et baculis totum corpus suum et caput miserabiliter vulneravit. Quod percipientes amici sui veniebant, et pulsabant ad ostium, ut eis aperiret. Ipso vero negante, ipsi tamen per aliquas fenestras ecclesiae intraverunt. Quod ipse videns, quasi pro sævis hostibus cum baculis, quibus se prius percusserat, se defendit, quem ipsi per astuta consilia capientes ad hospitium suum importune traxerunt.

mentis tranquillitati redditur.

59 Ille autem ex dementia sua digitos dentibus mordens, improprians eis et clamans, Vos maledicti latrones et tyranni ita male locuti estis de illa beata domina Birgitta, sicut et ego; ita digni estis maledictione et demonum societate, sicut ego. Qui suam et eorum nequitiam detegens, tandem rediit ad sensum suum et votum vovit visere reliquias sanctas. Cumque venisset in mentem prius ire ad limina Aquisgranii r, quia prius hoc voverat, et non impleverat, statim iterum arripitur, et gravius more solito multitudine demonum vexatur, et cum aliquantulum respiraret, habito consilio cum quodam viro discreto, promisit, ut monasterium Vuatzstenum visitaret. Qui arripiens iter primo, quasi mole quadam depressus vix ire potuit; sed egressus civitatem in maxima humilitate, pauperrimo habitu, nudis pedibus, per longas duas dietas venit ad locum destinatum, et tanta facilitate iter suum peregit, ac si infirmus non fuisset, Deo gratias referens, oblationem suam humiliter offerebat. Testes sunt honorabiles viri dominus Laurentius, curatus ecclesie predictae sancti Laurentii, et frater suus dominus Testus, vicecuratus ecclesie S. Trinitatis in civitate predicta.

paralysis subita,

60 Nobilis quidam Regualdus, Inolisson nomine, de oppido Idhm, Parochie Naselta Strangien. dioc. s paralyticus effectus fuit, ita quod nullus membri dexterae partis usum haberet, et loquendi, videndi, audiendi officium amisisset.

C Quod videntes uxor ejus et sacerdos curatus ibidem dominus Joannes, et sibi plurimum condolentes, voverunt pro ipso, cum ipsemet non posset, quod ipse visitaret reliquias domine Birgittæ in Watzsteno, oblaturus pro quolibet articulo, usu officii sui naturalis carente, unam marcæ cereæ. Quo facto, mirum in modum paulatim sensit se sanari; qui circa Nativitatem beate Virginis veniebat Watzstenum humiliter implens votum suum. Testes sunt Joannes predictus, pater Styrbertus abbas monasterii Viletae ejusdem diocæ, et Laurentius de oppido Thiorby ejusdem parochie.

et naufragium

61 Honorabilis pater Stibernus abbas de monasterio Juleta Strengien. dioc. t ad Watzstenum direxit litteras in hæc verba: Reverendo viro domino Petro, Priori Alvastru u, in Vuatzsteno existenti in Domino salutem. Abscondere ceppi, quod experior non abscondendum esse, videlicet quod Domina illa gloriosa, domina Birgitta magna, dum invocata fuerit, in aquarum periculis auxiliatrix erat. Nam in Stagno Malear a propo passagium Ologasund navem ascendi transiturus versus Strengines y, extensoque velo sub illo vehementi flatu, qui erat circa fe-

stium B. Martini, scopulo quodam læsa est navis; fracto autem gubernaculo et rupta navi, velum deponere volebamus, sed non potuimus, flatu instrumenta veli stringente; sicque navis velocissime currens fortius rupta est. Tandem velum trahere volentes in tanto periculo Missam, Salve, sancta Parens, in honorem gloriosæ Birgittæ dicendam vovimus, et tantum protinus relevamen accepimus, quod nec minima gutta aque percipiebatur navem intrare. Pueri autem et famuli, priusquam navis rumpebatur, ad unam leucam pluries exhauserunt aquam, quia navis propter vetustatem porosa erat, rupturæ vero tam amplæ fuerunt, quod non erat in manu nostra auxilium ferre.

62 Ipsis itaque ab invasione aque mirabiliter exemptis, etiam, pori, qui ante receperunt aquam, tanto deferentes facto quieverunt. Verumtamen aqua, rupturis alludens, inconsuetum sonum dedit, mira reluctante potentia, quippe in comparatione tantæ resistantiæ ostendit, se in tali actione minoris esse potentie et virtutis. A terra utique remoti eramus sub isto facto ad longam dimidium leucam, et navis postmodum remis ad terram ducta et in portu firmata, aqua mox cepit absorbere. Post hujus reparationem famuli se habuerunt in exhauriendo aquam de navi, sicut ante fractionem: me autem descendente de navi Strengenes, et famuli persequebantur viam versus civitatem Stocholmiensem z, ubi eadem navis penitus est destructa, illæsis tamen famulis et rebus nostris. Hæc itaque facta sunt non invocantis merito, sed invocati nominis dignitate. Et quid igitur tantæ auxiliatrici rependemus? Scimus pro certo, quod ipsa re vera et nomine veraciter extitit bona, invocantibus reis juvamen tribuens. Taceant adversarii. Valet in Christo semper. Scriptum in crastino B. Vincentii meritis gloriosi. Testes sunt dominus Soal monachus, et sacerdos monasterii Rinna in terra Gothlandiæ aa Bero-campæ Laurentii Benedicti, Joannes Petri nobiscum in navi periclitantes. Ista quatuor miracula posita sunt in primo libro, et duo de illis, videlicet de domino Nicolao de Suenthalis, et de piscatoribus sequuntur.

63 Item circa festum S. Nicolai episcopi nobilis quidam primo nomine de castro sito juxta civitatem Orobro bb Strengien. dioc. deridens Dei Famulam altero oculo subito privatus est. Qui post dimidium annum de blasphemia poenitens, et votum peregrinationis ad eam emittens atque perficiens se, gaudebat amissam præteriti oculi claritatem recuperasse. Testes sunt Hermannus scura et Villabargh cum ceteris ejusdem castri castrensibus. Eodem tempore Jacobus aurifaber, civis dictæ civitatis Orobro, etiam blasphemans Dei Famulam paralisi dissolutus est, qua per tres dies et tres noctes miserabiliter afflictus est, vovit se peregre visere, quam deriserat, qui mox usu firmaque stabilitate membrorum percepta, quod voverat, adimplevit. Testes sunt concives et amici sui Aquinus et Joannes.

ANNOTATA.

a De itinere ejus Compostellano vide dicta § 9 Comment. præv.

b Anno 1346.

c De hac consule § 3 Comment. prævii

d A confessionibus illi fuere Matthias, canonicus Lincopiensis in Suecia, Petrus Alvastrensis,

AA. MONN. VASTENENSIBUS.

depellitur,

E

aa

oculus restituitur, et alter paralyticus sanatur.

bb

F

AA. MONN.
VASTENENSIS
BUS.

sis, et alter item Petrus, Vastenensis dein confessor generalis.

e An a voce Mendum hoc Adjectivum hic deducitur?

f Qui vitam S. Birgittæ, primo loco supra eacusam, conscripsit.

g Hic adstilisse continuo traditur ædificationi monasterii Vastenensis usque ad annum 1374 in hujus loci Diario ad annum 1405.

h Harum in Suecia diocesium notitiam dedi in Annotatis in part. i Miraculorum lit. a.

i S. Anscharii, archiepiscopi Hamburgensis, Danorum et Suecorum seculo ix Apostoli, Vitam habes in Opere nostro tom. i Februarii ad diem iv ejusdem mensis: de Suecorum vero conversatione agitur § ix Comment. prævii pag. 401.

k Cæpta est ea translatio anno 1373, mense Septembri; perfecta vero sequenti mense Julio.

l Fuit e comitibus S. Birgittæ Hierosolymam peregrinantis, uti et S. Catharinæ, ejus filix, matris suæ reliquias in Sueciam deportantis, ex Diario Vastenensi ad annum 1389, quo obiit.

m Videntur hic indicari miracula part. 5 supra relata. Vide num. 399 Comment. prævii.

B n Videsis lit. a in Annotatis in part. i Miraculorum supra.

o Die iv Julii.

p Id est, anni 1374.

q Id est, ut opinor Sudhercopensis; de Sudhercopensi autem Sueciæ portu vide Annotata in cap. 3, lib. 3 vitæ S. Birgittæ lit. k.

r Vide Annotata in part. 5 Miraculorum S. Birgittæ lit. k.

f Vide ibid.

t Vide Annotata in cap. 3 lib. 3 vitæ S. Birgittæ, a Bertholdo scriptæ lit. f.

u Monasterii Ordinis Cisterciensis ad locum Vether.

x In Gothia Orientali.

y Strengnesiam.

z Regum Sueciæ modo sedem.

aa Sueciæ Orientalis pars est.

bb In Nericia sitam.

CAPUT II.

C Miracula, anno MCCCLXXV facta.

Amens, mutus, languidus, a

Item anno sequenti, videlicet anno Domini MCCCLXXV, Benedictus, monachus Ordinis Prædicatorum de clastro suo in civitate Strengien. a consistens apud ecclesiam Ekiolistadh ejusdem dioc. deridens laudabilem Dominam, amens omnino effectus est per tres dies et noctes circa Epiphaniam Domini; qui, facto ad eum peregrinationis voto, quam deriserat, visitare, vivacitatem sensuum pristinam est adeptus. Testes sunt honorabiles viri et dominus curatus ecclesiæ Ekiolistadh, dominus Honichinus curatus ecclesiæ Ekgeby ejusdem dioc. Item circa Epiphaniam Domini Nicolaus pistor quadraginta fere annorum de oppido Uthebgrh parochiæ Hunnita in vallibus Arosien. dioc. b a nativitate mutus, audita fama miraculorum, per quæ omnipotens Deus mirificat Famulam suam, gratia adipiscendi usum loquelæ peregrinando cœpit visere locum Watzstenum, soluto in itinere linguæ ligamine, perfecto loquendi præditus officio, ad propria cum gaudio reversus, est, peregrinatione sua fideliter consummata. Testes sunt Nicolaus et Laurentius agricultores in oppido prædicto. Petrus sartor de Kausbethorp. parochiæ Kustha Srengien. dioc. per novem hebdomadas languore gravissimo laborans, novem ultimis diebus perditio sensu atque loquela, nihil omnino comedere potuit. Tandem ad sensum rediens, fecit votum peregrinationis ad monasterium Watzstenum, quod, illico plena sanitate recepta, circa Octavam Epiphaniæ humiliter adimplevit. Testes sunt Holinger de oppido Gutamu, Joannes de oppido Frolimda ejusdem parochiæ.

65 Item circa Purificationem B. Virginis Joannes monachus de Ordine Minorum clastro sito in civitate Orbuga. c Arosien. dioc. verbis minus decentibus blasphemans gratiam reverendæ Domine nostræ factam, morbo ephiletico * subito cecidit, et visu, auditu, loquela, motu, omnique sensu rationabili perditio, per tres dies et noctes jacuit quasi truncus inutilis, cujus miseriæ Dominus Arvidus ecclesiæ prædictæ curatus, et discretæ matronæ ejusdem civitatis Catharina et Margarita compatientes, fecerunt votum peregrinationis pro eo Famulæ Dei, qui eadem hora surgens sanus, fatebatur, se libenter velle, quod pro eo voverant, adimplere. Testes prædicti sunt. Ryatilborg, uxor Gymari, de oppido Unidhalbagh parochiæ Hunnita Arosien. dioc. per tres dies et noctes periculosissime laboravit, ita quod mulieres secum existentes de vita ipsius penitus desperarent. Adveniens post curatus ecclesiæ Arnardus pro audienda ab ea confessione, sibi consuluit Famulæ Dei votum peregrinationis emittere. Quo facto, infantem peperit incolorem circa festum Purificationis B. Virginis votum fideliter adimplendo. Testes sunt dominus Arnoldus prædictus, Catharina et Ignefridis, convicinæ suæ. Dominus Nicolaus curatus ecclesiæ Suusal Lincopen, dioc. paralisi dissolutus pro sui sanatione dominam Birgittam devote flagitavit, et tempore Quadragesimæ, prout potuit, venit Watzstenum pro salute recuperanda, ubi in paucis diebus tantum convaleuit, quod in sancto die Paschæ, nobis et aliis pluribus videntibus, Missas in monasterio celebravit, et, hoc est, Nono Kal. Augusti anni instantis d suam ecclesiam sanus regit. Testes sunt honorabiles viri Tiko curatus ecclesiæ Vadhrstadha, et dominus Andreas curatus parochialis ecclesiæ Arrestadha, et dominus Tyrgillus de domo S. Spiritus Skami-

gen. 66 Decem viri cum puero parvo sedebant ad piscandum super glaciem in stagno magno, monasterio Waszstensi adjacenti, ubi talis est consuetudo, quod, dum appropinquat tempus resolutionis glaciæ, vehementissimo strepitu incipit ebullire et commovere a profundo et magna violentia rumpere primo parvas rimas, quæ sunt in glaciæ, has in modico spatio faciens valde latas, licet glaciæ in densitate habuerit plus, quam ulnam. Et tunc, superius adjuvante impetu ventorum, dividitur tota glaciæ in grossa frusticula, et tunc multi existentes super ipsam multoties submerguntur. Et, licet istud videatur mirabile ad credendum, hoc tamen omnis circumjacens regio attestatus. Sex vero de decem dictis viris commotionem a profundo audientes,

epilepticus, e partu laborans et paralyticus sanantur, epileptico e

E

F

submerisionis periculo

A dientes, et stagni consuetudinem non ignorantes, cursu velocissimo properabant ad litus, relictis piscibus omnibus, quos prendiderant, cæterisque rebus suis. Alii vero quatuor, videlicet Syndom- quisebargh parochiæ Watzstenensis Lincopen., diœc. Kar, et Emiregus in Vastesthadu parochiæ Orabargh ejusdem diœc. et Dalpho in oppido, et parochianus ejusdem diœc. cum puero volentes sua secum tollere sustinuerunt modicum, et, cum jam præparabant se ad discedendum, viderunt inter se et socios suos aperturam tam amplam effectam, quod impossibile erat eis venire post ipsos, unde ex horribili collisione et commotione glaciæ usque ad mortem turbati, cum nihil expectarent, nisi submersionem subitam, levaverunt oculos versus Watzstenum, dominam Birgittam sibi in auxilium humiliter invocantes.

plures exi-
muntur,

67 Quo facto, mirum in modum pars glaciæ, in quo illi stabant periculosissime, in ictu oculi contra violentiam ventorum conjunxit se ad illam partem, quæ adiacebat littori, in qua sine periculo stabant illorum socii, permittentes eos ad locum securum accedere. Jamque illis in securitate stantibus, glaciæ tanta facilitate disjuncta est, quanta conjuncta. Dicitur vero puer properans post eos, sed saltare non valens tanta velocitate, quanta illi, cum disjungeretur glaciæ, persiliit in aqua. Quod videntes hi decem viri, et ipsum in nullo juvare valentes, pro ipsius liberatione dominam Birgittam flexis genibus implorabant, qui mox, constituta sibi manu ejusdem, ex aqua levatus est. Illi omnes, cum quibus miraculum factum est, circa Annunciationem Domini venientes ad Watzstenum et lacrymantes præ gaudio, auxilium sibi mirabiliter et misericorditer præstitum pluribus intimabant. Testes sunt Suenon Arnabagh, Aquinus Kuntz de oppido Subii parochiæ Ortaton Lincopen diœc.

B 68 Dominus Nicolaus curatus ecclesiæ Unighby Strangen. diœc. credere nolens oblocutionibus, honorandam dominam Birgittam blasphemabat. Quod faciens dolore gravissimo in dextero brachio percussus est, quod per tres dies ita intolerabiliter affligebatur, quod nec comedere, sive dormire, aut aliquid quietis remedium invenire potuit. Tandem intelligens, se propter ingratitude erga Famulam Dei factam correctum, pœnituit vovens se intimo corde sibi non derogare de cætero, sed, in quibus possit, digna reverentia honorare. Quo facto, sanitatem pristinam sibi redditam sentiebat. Testes sunt honorabiles domini Henechinus Ekby ecclesiæ curatus, et Orlandus curatus ecclesiæ Arabargh ejusdem diœc. Eadem diœc. atque parochia Agbordus de oppido Giamsge per novem dies insensatus est, pro quo uxor et amici votum peregrinationis ad Watzstenum firmiter emiserunt. Qui statim, sensu rationabili sibi reddito, circa Annunciationem Domini votum per se factum devota alacritate complevit, adjungens, quod Vigiliæ Famulæ Dei, dum statueretur, jejunaret, et unam Missam ob reverentiam ejus quolibet anno dici faceret. Testes sunt Arnardus suus, Ignemarius, et Karaldus de oppido Ulda ejusdem parochiæ.

brachii do-
lor tollitur,
amens men-
ti,

C 69 Margarita de oppido Olkne parochia Biornas Kogh Arosien. diœc. peperit infantem mortuum et totaliter denigratum, cunctis credentibus, quod in lingua ejus niger carbo teneret, qui et magis phantasma, quam homo putabatur, Hæc votum vovit ad Watzstenum, et infans revixit, et colorem et formam decentem in omnibus membris recupe-

mortui vitæ
redduntur,
et carcere
detenta li-
beratur;

ravit. Testes sunt Ingridis et Helena obstetrices et convicinæ suæ Agnes de oppido Vualsoni ejusdem diœc. et parochiæ infantem vivum sensit in utero suo, quem postea mortuum intellexit per sex septimanas, et, mirum dictu, testificantibus mulieribus, fide dignis, Margarita et Lucia, quæ frequentius ei aderant, uno palmo effecta est gracilior sive tenerior, quam fuerat ante, dum infans sentiebatur vivus. Facto igitur voto ad limina B. Birgittæ, mulier peperit infantem vivum, portans eum ad Watzstenum post partum ejus quatuordecim septimanis. Testes sunt mulieres prædictæ, convicinæ suæ. Pistrix quædam, Ramburgis nomine, de civitate Arosien. furti rea apprehenditur et carcere ligatur, ut postmodum ad mortem judicii tradita condemnaretur. Hæc pro sui liberatione dominam Birgittam invocabat, vovens, se Watzsteno laboraturam per annum, et post pusillum soluta, Watzstenum veniens paulo post Pentecosten complet sedulo votum suum. Testes sunt Joannes cum cæteris per eam coctum panem quotidie comedentibus.

AA. MCXV.
VASTENSI-
BUS.

70 Mulier quædam, Margarita nomine, de civitate et diœcesi Troudenen. e in regno Norvegiæ paralitica, muta, totius corporis viribus inconsolabiliter destituta, quasi truncus inutilis, quotidie jacebat in grabato. Huic dormienti apparuit Domina quædam reverendo habitu dicens: Ego sum Birgitta de Watzsteno, jamque curabo te de infirmitate tua, et tu sanata venies ad locum meum, tibi gratiam factam publice confessura. Hoc dicto, quasi unguento medicaminis tetigit membra dolentia. Evigilans autem mulier invenit se omnibus membris sanata, loquela omnique corporis fortitudine plenarie restituta. Hæc Watzstenum veniens coram presbyteris, ibi existentibus et multis aliis hæc enarravit, ejusque membra præcipue in dextera parte carnositate fere carentia satis liquide monstrant pellem, quæ deposita fuerat, ad ambulandum tamen et laborandum robore corporis viguit vigorosa. Testes sunt nobiles viri, dominus Petrus Porse miles de Notaby, parochiæ Lohmand, Lincopen, diœc., et Joannes Petri de Vestrabu, parochiæ Vardahanas ejusdem diœcesis.

E
paralytica si
mut et muta
e

71 Folquinus de oppido Mordanhuegh, parochiæ Hinnita Arosien. diœc. gravissimo dolore per tres dies afflictus ad Watzstenum contra suarum virium facultatem et amicorum consilium iter, prout potuit arripuit, ubi se gaudebat recuperasse pristinam sanitatem. Testes sunt dominus Arnolfus curatus ecclesiæ prædictæ, et Petrus de oppido Oppeby ejusdem parochiæ. Ingeborch, uxor Olmgeri de oppido Gotaubi parochiæ Panchaby Strangien. diœc., omnino surda per tres annos, facto voto ad Watzstenum ob reverentiam dominæ Birgittæ, et auditus recuperationem, peregrinationis voto surditate detersa, recepit auditum, in Nativitate B. Virginis perficiens votum suum. Testes sunt Joannes de oppido Menghmniston, et Suono Surabonen. de oppido Solberghm. ejusdem parochiæ.

F
gravi dolore
affectus et
surda sanan-
tur;

72 Christina, uxor Laurentii campanarii ecclesiæ Kyl Strangien. diœc., obsessa a dæmone et totius corporis privata valetudine, sensusque rationabilis in parte perditio regimine, per xv annos continuos afflicte jacuit in grabato, frequenter ab inhabitante se dæmone audiens horribilia verba et abominabilia, dicente inter alia: Jam extraham cor tuum de corpore tuo, teque morte turpissima condemnabo. Huic in somnis apparuit persona quædam venerando habitu consulens sibi, quod pro mundatione ab immundo spiritu, sensus atque vigoris corporei restitutione monasterium venerabilis dominæ Birgittæ

a dæmone
obsessa,

gittæ

AA. MONN.
VASTENSI-
BUS.

gitte visitaret peregre. Hæc evigilans sensit se ratione vivaciore solito præditam, et cognito, quod multi tunc instabat proxime festum Nativitatis beatæ Virginis quæ reptando manibus et pedibus, cum aliter non posset, cum aliis iter arripuit. Quæ mox a diabolo liberata, antequam ad locum ipsum pervenisset, integræ sanitatis beneficio tam sensus, quam corporis gaudebat intime. Hæc audientes vix credimus, quod mulier tam diu debilitata, et crudeliter vexata, tam cito fortificaretur et mundaretur. Adjuravimus ergo Dominum Gregorium ecclesiæ prædictæ curatum venientem ad Vuatzstenum, ut nobis hujus rei plenam diceret veritatem, qui ita gestam esse eam, asseruit constanter fidei juramento. Hic igitur hujus miraculi testis est cum Petro, et Sturborno parochianis suis de oppido

B Hamarby.

et fecit ul-
cere labo-
rans curan-
tur.

73 Christianæ uxori Gingolphi de oppido Staffatra parochiæ Vist. Lincopen. dioc. f natum est ulcus sub inguine, crescebatque vehementissime intumescendo per octo septimanas, quibus finitis, cepit ulcus in parte media molle fieri atque disrupti, a qua parte cecidit in terram frusticulum carneum, simile nigro muri admodum magno. Sicque fecit ulcus aperturam per septem hebdomadas, quod quidquid illa comedebat aut bibebat in his septem septimanis per aperturam ulceris effluebat. Comedebat enim capam frequenter inter alia, quæ talis exivit de vulnere, qualiter deglutivit eam. Et cum jam non esset possibile remedium artis medicinalis apponere, mulier illa præ dolore viribus deficiens, facta confessione perceptisque Sacramentis Ecclesiæ, in ultimo spiritu constituta pro restauratione sanitatis incurabilium curatricem dominam Birgittam intimo corde invocabat, vovens, se visere locum suum. Vix votum de labiis cordis ejus egressum est, apertura ulceris

C conglutinari cepit atque sanari; illa vero grabato gratanter exurgens paravit se ad perficiendum, quod voverat, et in Epiphania Domini g Vuatzstenum veniens ista cum juramento et multis testibus, stans juxta ambonem, et ille, qui illo die faciebat sermonem ad populum, firmiter affirmabant. Hujus tamen verbis contradixerunt aliqui, dicentes, esse impossibile, quod deberet per secesum demitti, per talem partem corporis, nisi disrupta essent viscera: quæ si disrupta essent, probaretur iterum impossibile, quod mulier tamdiu vixisset, his disruptis; salvo, quod quidquid Deus facere voluerit creaturæ, sit possibile creatori. Ut sciremus ergo hujus rei veritatem, audivimus dominum Carolum curatum ecclesiæ prædictæ, Vist, qui vera fide assererat, rem ita gestam fuisse, seque ministrasse sibi in infirmitate positæ Sacramenta Ecclesiæ, et signis probasse evidentissimis veritatem omnium prædictorum. Hujus rei testis est cum fide dignis viris dominus Ehorinus Choralis in ecclesia cathedrali Lincopen. dioc. parochus; cui mulier hæc eadem confessa est, et maritus suus Gingulpho prædictus Fridhstano, et Tyrgillus de prædicto oppido Staffatra.

ANNOTATA.

D

- a Vide lit. a in Annotatis in part. 1 supra.
b Vide ibid.
c Arbogha oppidum est Sueciæ in Westman-
nia.
d Nimirum 1376, quo ista scribebat: legendum videtur; et hodie, hoc est, nono Kal. Augusti, ecclesiam sanus regit.
e Vulgo Dronthem seu Nidrosia.
f Vide lit. a in Annotatis in part. 1 Mirac.
g Anni sequentis, seu 1376.

CAPUT III.

Miracula quedam anno MCCCLXXVI
facta.

Uxor Ingevaldi de oppido Inbile, parochia Kare-
clinge Strengien. dioc. circa Octavam Epi-
phanie Domini cum labore et dolore maximo in-
fantem mortuum enixa est; pro cujus vivificatione
parentes, postquam per integrum diem naturalem
exstitisset mortuus, fecerunt votum Famulæ Dei, E
in quem protinus a fonte vitæ vitalis spiritus in-
gressus est. Testes sunt Ragualdus, Nicolaus de
oppido prædicto. Boëtius duorum annorum filius
Petri coloni ex parochia Clastadha prope Watzste-
num Lincopen. dioc. quarta die post Conversionem
S. Pauli deglutivit magnum frustum cuspidis ferri,
quod gutturi ejus ita firmiter est infixum, quod nec
sursum, nec deorsum movere potuit; quod tamen
mater sua, Margarita nomine, longiori digito tan-
gere potuit, sed extrahere non valuit; cernensque
autem, infantem proximo moriturum, portavit eum
in capella jam circumvolutis oculis spirare * vo-
lentem, et pro ea dominam Birgittam humiliter in-
vocabat: quæ orante, ferrum disparuit, et infans
cepit maternas mammillas sugere vultu læto.
Testes sunt Olavaus et Joannes columni * in præ-
dicto oppido.

Ejusdem item
epi infans vi-
vo redditur,
ultra mortis
pericula eri-
pitur.* an expira-
re?

* an coloni

75 Fuit in oppido Bro parochia Husaby Lincopen. dioc. quidam rusticus dives, Copper nomine, habens filiam nomine Christianam, quæ a primis annis infantie magnas infestationes in somnis perpressa est a diabolo, et hæc volens dicere parentibus, non potuit os aperire. Hoc tamen ex signis aliquibus perpendentes invocaverunt incantatricem quandam, quæ fecit artes suas super eam, et pejus habuit, quia postea vidit eum in terribis formis diversorum animalium se terrentium, videlicet equorum, luporum, canum, serpentium et hujusmodi. Deinde transacto tempore aliquo, quidam incantator fecit super eam incantationes, et ligavit res aliquas circa collum ejus, et pejus habuit. Quia tunc apparuit, ut puer teterrimus XII annorum, et percutiebat eam sine misericordia, eo quod plenus esset invidia. Et cum vellent super eam plura maleficia facere, cepit fortiter exclamare, dicens, se eo gravius puniri, quo plura facerent. Præterea cum facta esset annorum nubilius, viro tradita est legitime circa festum S. Martini. Post hæc autem tertia die venit ad eam diabolus vehementer iratus, et percussit eam ita valenter, quod cecidit in terram, et connexit ambo genua sua, quæ ita inseparabiliter coherabant, ac si clavo ferreo confixa forent, ne-
mine

a demone
obsessa.

F

A mine ea ab invicem separare valente, jacens-que quasi truncus inutilis, non valens movere nec manum, nec pedem, nec aliud membrorum, sed nec linguam ad expedite loquendum, submisit tamen loquebatur, difficulter aliquo intelligente, quid diceret. Odorem non sensit, nisi pessimum.

ac misere

76 Postea circa festum S. Catharinae visu oculorum privata, ita quod nihil omnino videret nisi diabolum, et circa eum unum oculum, et omne, quod erat cum eo, in illo oculo hæc videbat, hic eam tam acriter vexabat, commovebat, et collidebat ad parietes, ubi jacebat, vel sedebat. trahebat eam per crines, et membratim discerpebat, ut omnes videntes eam mirarentur, quomodo vel una hora tantas penas vivens pati posset: O insensata peccatorum obstinata duritia! Ut a malis respicias, intellige, quanta malitia puniet animam, in qua servi scelerum enormitate plene prevalent, et * cum tanto furore affligit corpus, in cuius anima dominium non possidet. Deinde anno sequenti, anno

* abundat

B Domini mcccxxvi post octavam Epiphaniae maritus suus cum amicis suis paravit se, ut transferret eam, et cum iter arripere, occurrit cum eis diabolus cum habitu ovalium modernorum, et eadens in quadam lubrica glacie flere cepit: quod videns illa dixit sequentibus se, quod flectent. At illi ridere ceperunt. Ille vero surgens arripuit unum per pedes, et collidebat ad glaciem: alterum vero percussit in dentes cum instrumento, quo minabat jumenta, ita quod sanguis efflueret, et dolentibus illis dixit: Pro tempore vos risistis, jam et ego rideo. Et quocumque portaretur sive in ecclesia, sive alicubi, semper sequebatur eam diabolus affligendo. Portata autem in cathedra ecclesiae Lincopen. reliquit eam extra cimiterium, invasitque ab ecclesia redentem statim nequiter pertractando. Cum jam venisset Vuatzenum, jacuit in vehiculo, quo illuc translata est, confluentibus multis de habitatoribus loci, et aliis ad videndum, et in conspectu omnium astantium arripuit eam diabolus per pedes elevans in sublime, et fecit horribiliter cadere in vehiculum.

vexata,

77 Post hæc marito cum alio forti viro portante eam in aliam parvam capellam, solito ponderosior effecta est. Postquam autem collocasset eam in quodam loco in capella, arripuit eam diabolus per pedes, volens extrahere eam, frendens horribiliter, quod fere rumpebatur cor ejus, videns eum, præ timore. Maritus autem ejus attraxit sibi eam tenens per caput, sed retinere non valuit. Sequenti vero die, quæ erat dies Sabbati, congregatis omnibus in loco illo cantare scientibus, post Nonam et Completorium cantavimus a ad expellendum ab ea malignum spiritum hymnum « Veni Creator Spiritus etc. » ter cantato versus illum « Hostem repellas longius » Ave Maris stella matutina » et Antiphonam pro reliquiis. Et sic cantatum est Dominica, feria II, III, IV et V: interea eam vexabat, et collidebat ad parietem, circa quem stabat, ita horribiliter, quod fere movebatur et tremuit tota capella, ut in fletu excitarentur plurimi hoc videntes, et testificatae sunt mulieres eam tangentes, sentire, aliquid corporeum ita moveri in visceribus ejus, ac si foret vicina partui. Unde et dixit ad eam diabolus, qui loquebatur secum. Non ego tibi facio multa sed ille, qui habitat in te, est tibi multo molestior, te gravius affligendo.

73 Quadam autem die positum est caput dominae Birgittæ b super caput ejus, et ligata est super pectus ejus crux argentea parvula, quam domina Birgitta posuerat in sepulchro Domini in Jerusalem, et osculabatur manum ejusdem senis presbyteri. Quo facto, venit ad eam totus furibundus diabolus dicens: Jam multa tecum faciunt, posuerunt clavam, quæ mihi est pessima super caput tuum, vel quare oscularis manum illius senis pessime fœtentem, extendensque manum suam dixit: Osculare manum meam, quod illa negante, cepit quasi blandis verbis, velut amicam, rogare eam, quod a se abjiceret stipulam illam, quam gerebat in pectore, dicens, se præ vehementia fœtoris pessimi quod * redderet sibi, non posse commorari. Inter hæc et rogabat eam blandis verbis, ut a capella secum rediret, dicens, se præ anxietate intolerabili non posse audire illum vehementem clamorem, qui resonabat ibi. Quinta autem feria, dum intravimus ad cantandum, cessavit a vexatione ejus, et recedens extra capellam clamabat, Væ, væ, quia jam nihil mali possim tibi facere. Et licet dimisisset eam, jacuit tamen sicut persona, paralisi pessima dissoluta. Sequenti vero die, quæ erat dies Conversionis S. Pauli, dum in Matutinis cantabatur « Te Deum laudamus » restituta est sibi loquela. Laudabat et illa Deum, dum thurificabantur imagines, sensit naturalem thuris odorem, et dum elevabatur Corpus Christi in prima Missa, recepit visum, clare videns hostiam in manu sacerdotis. Quod cum diceret circumstantibus, repleta est capella clamore alta voce laudantium Jesum Christum, et adhuc de loco, quo jacuit, erigere se non valuit. Finita autem Missa, accessit ad eam dominus Petrus, quondam venerabilis dominae Birgittæ confessor c, et statim surrexit et stetit erecta super pedes suos. Quo facto, convocatis omnibus, cantare scientibus, cantavimus « Te Deum laudamus » et sequentiam « Gaude, Virgo, Mater Christi » et Antiphonam pro reliquiis, cum Collecta « Sancta Maria mater etc. » Et, his finitis, cepit ire offerens oblationem suam ad altare; ibatque postmodum libere, quo volebat; peractisque ibi posthæc decem diebus, gaudens ad propria remeavit; et tertia die, postquam domum suam ingressa est, ut prius a dæmone iterum arrepta est, totiusque corporis valetudine privata; le-

AA. MONN. VASTENSI-BUS. semel b

* an quem?

vius tamen, ut ipsamet fatebatur, quam prius vexata.

79 Deinde in Dominica mediæ Quadragesimæ ad locum prædictum translata profesto Annuntiationis B. Virginis visus et omnium membrorum debita et vigorosa recuperabat officia, decedente ab ea dæmone, et expuente in faciem ejus atque dicente, dum prope esset, ut portaretur in capellam: Jam vilissima facta es, recedamque a te, et eligam pulchriorem. O Domine Jesu, secretorum cognitor, tu scis causam, quare ista secundo percussa est, et nos vidimus pro accepta gratia minus regratiari tibi, quam deberet. Nonne ergo propter ingratitude maligno spiritui iterum affligenda tradita est, et typum gerit ad benignitatis tuæ accepta beneficia ignaviter ingratorum? Hujus miraculi testes sunt reverendi patres et domini, videlicet Laurentius, canonicus Lincopen. dioc., dominus Sohaurus Esgeri, ibidem præbendatus, frater Olavus, Prior claustrum Fratrum Prædicatorum in civitate Arosien., qui die prædicto, videlicet

ac iterum ab eodem liberatur,

Annuntiatione

AA. MONN.
VARTENSI-
BUS.

* supple :
omnes pos-
sunt vel
quid simile.
fugantur
oculorum
dolor de-
monumque
præstigit.

Annuntiatione B. Virginis viderunt eam expedi-
tè ambulantem et pristinae sanitati restitutam in-
tegre, et dominus Bero, curatus parochialis dic-
tæ ecclesiæ Hersinæ Lincopen. dioc., qui vi-
derunt eam male habentem et prout *, si velint
hodie, hoc est, die S. Laurenti, inspicere bene
SANARI.

80 Catharina, uxor Joannis campanarii ec-
clesiæ Bro Arosien. dioc. vehementissimum ocu-
lorum dolorem passa est per longum tempus,
pro cujus sanatione maritus suus diversis San-
ctis votum faciens, et nihil proficiens, fecit tan-
dem votum Famulæ Dei : qua mox, evanescente
dolore, recepit clarum visum ; pro qua in Purifi-
catione B. Virginis votum impletum est. Testes
sunt dominus Joannes ecclesiæ prædictæ cura-
tus, Nicolaus Thidericus de oppido Biergha d
ejusdem parochiæ. Olavus agriculor de oppido
Gritta parochiæ Biornastgoh Arosien. dioc.,
gravissimo dolore circa Carnisprivium afflictus
pes tres dies continuos, audivit duodecim dæ-
mones teterrimos in habitu usque ad nates decur-
tato calcis rostratis, et capucis in summitate
exacutis secundum turpissimam consuetudinem
auctorum * modernorum juxta se corrizantes atque

B
* an aulo-
num seu ti-
bicinum ?

dicentes, Si vis consentire nobis, ditabimus te
divitiis ; sin autem nolueris, morte turpissima
condemnabimus te nobiscum et usque ad tartara
deducemus. Quibus ille semper respondit : Con-
sentiam Deo meo et illi reverendæ famulæ suæ
D. Birgittæ, cui votum peregrinationis emiseram,
in quam tota fiducia spero, quod in virtute Dei
de minarumstrarum terroribus eripiet : illam
enim in omnibus diebus vitæ meæ, in quibus
potero, honorabo. Finitis autem his tribus diebus,
horribilis dæmonum visio disparuit, et ille sta-
tim, pristina sanitate percepta, perfecit humiliter
votum suum. Testes sunt honorabiles viri, domi-
nus Carolus, curatus ecclesiæ prædictæ, et domi-
nus Joannes, frater ejus secum tunc existens,
qui viderunt eum ægrum, et sanatum audierunt
ista asserentem.

sensus per-
diti restitui-
untur,
e

* an ad ti-
biæ sonos
institutos ?

C

81 Burgensis quædam, Catharina nomine, in
civitate et parochia Orabro e Stregien. dioc.
hora Completorii in Carnisprivio revertens a con-
vivio, quo eam ad auleas * choreas non nimis
honestas sui duxerant, in platea, priusquam ven-
nit ad domum suam, a diabolo arrepta est, et
ita crudeliter percussa, quod a planta pedis us-
que ad verticem in omnibus membris esset qua-
si livida, sensu, loquela, visu, auditu, totiusque
corporis perdita valetudine, noctem illam maxima
peregit miseria : circa diluculum autem vocati
sunt ad eam duo honorandi presbyteri in dicta
civitate Orabro tunc existentes, videlicet dominus
Erlandus, curatus parochiæ ecclesiæ Asaborgh, et
dominus Gregorius curatus parochiæ ecclesiæ Kyl,
qui cum aliis amicis ejus votum peregrinationis
ad Vuatzstenum ob reverentiam Famulæ Dei et
conservationem afflictæ mulieris miserant : cui
eadem hora sensus et robur corporis est * non si-
ne admiratione circumstantium restituta. Testes
sunt prædicti presbyteri et Jacobus pistor Ora-
broens.

* sunt

infantium
submersio
impeditur,

82 Contigit in cæna Domini in oppido Ora-
bro parochiæ Hardhberga Lincopen. dioc., fi-
lium Catharinæ viduæ, Tyrgillum nomine, et
filiam ejus Helenam casu incauto de ponte quod-
dam parvo cadere in torrentem impetuosum,
in quo torrente sunt multa molendina, dicto op-
pido attinentia, et hora erat quasi sexta : cernens
vero mulier se liberis orbatam, spem consolati-

vam suæ viduitatis perisse, dolorosis singulti-
bus dominam Birgittam invocabat, ut illa vene-
rabilis Vidua, quæ diu ante mortem mariti, illo
consentiente, castitatem servare voverat, lauda-
biliter vixerat et jam cœlesti Sponso inseparabi-
liter conjuncta vere creditur, desolata et mise-
ræ viduæ succurrere dignaretur, vovens ad Vuatz-
stenum peregre cum parvulis profecturam, si vi-
vos eos de gurgitibus aquarum recipere posset.
Deinde extergens lacrymas ab oculis vidit eos
amplius cursu impetuosissimo raptos per loca
trium molendinorum, et puerum per pedem in
prærupto ejusdam magni lapidis detineri, et
puellam alii obstaculo adhasisse, ita tamen, quod
aquæ decurrentis inundatio super eos efflueret,
licet videri poterant, et quia pro valida torren-
tis impetuositate navem non esset possibile ad
eos attingere, convocabat multam vicinorum tur-
bam qui parabant multa instrumenta quibus
succurrere possent, et peringentes ad eos circa
horam vespertinam, invenerunt eos vivos, illesos
et incolumes, ac si in loco florido quievissent,
excepto, quod ex omni parte fluvii cursu erant
madefacti. Hæc mulier in Dominica * Quasi mo-
do geniti f * votum suum perficiens, ista cum
gratiarum actionibus publice confessa est. Testes
sunt honorabiles viri, dominus Tydemannus,
vice-curatus ecclesiæ S. Laurentii in civitate Lin-
copen., et Tyrgillus vice consul et civis ejusdem
civitatis.

83 Duæ mulieres, videlicet Catharina uxor
Godhsens, et Benedicta vidua, parochia et ci-
vitate, quæ dicitur Aaos g Lunden. dioc. regi-
ni Daciæ, peracto in Vuatzsteno voto suo, in
Cæna Domini revertentur ad propria, quæ,
dum irent per magnam sylvam non longe ab ec-
clesia Ubrichstada Lincopen. dioc., a quodam
latrone magnæ crudelitatis et fortitudinis præ-
ventæ sunt, qui minabat eas lancea sua a solis
ortu usque ad occasum per dumos arctos, aspe-
ros, atque densissimos plus quam ad duas leu-
cas ad quemdam profundum puteum, longe sa-
tis a conversatione hominum positum, volens eas
præcipitare in ipsum, et in aqua subito suffoca-
tas deprivare eas pecuniis et rebus, quas habe-
bant, reputans, ne alia, forte posset aufugere,
dum alteram lancea percuteret. Cumque appro-
pinquaret ad puteum, dixit eis latro, Intrate cito
et submergimini, alioquin perfodiam vos cum
lancea. Illæ vero videntes se in januis mortis
positas, voverunt, se festine reversuras ad reli-
quias D. Birgittæ, si merito ipsius crudelitatem
latronis vivæ possent evadere. Vix votum de
labiis earum egressum est ; quod appropinquarunt
eis duæ aliæ mulieres de propinquo oppido, er-
rantes in eremo, quas videns latro, ac timens,
plures esse in comitiva earum, arripuit de his,
quas prius insectus fuerat, unum sacculum, in
quo erant pecuniæ, et aliæ res illarum, illisque
dimissis, intravit latibula sylvarum. Indigenæ
vero mulieres, cognita causa adventus alienige-
narum mulierum, dixerunt, se divina providen-
tia sic errasse, et ad illarum auxilium missas
fuisse ; quia non putabant, ad illam densissimam
eremum solis bestiis inviam * in multis annis
aliquem hominem appropinquasse.

e latronis
manibus

g

F

* pervian

84 Post hæc alienigenæ, ductæ consilio in-
digenarum, venerunt ad præfectum provinciæ
Ignemundum Sterrynth, habitantem in Sten-
siit non longe a sylvâ, in qua latro morabatur,
narrantes ei, quid eis acciderat, et rogabant eum,
inquirere latronem illum armata manu, ut, illo
capto,

binæ muliere
eripiuntur,

capto,

A capto, possent recipere res suas, quas eis abstulerat. Quibus reponit prefectus: Bene scio, latronem illum latuisse in illa sylva, multosque expoliasse per sex annos, et multoties requisitus per multos armatos capi non potuit, quia diabolus, cui servit, ita procapat et custodit eum, quod tota provincia congregata ad capiendum ipsum, hunc apprehendere non valebat, et licet jam inquiratur, scio tamen, quod non invenitur, nisi tradiderit illum nobis venerabilis illa Domina, cujus peregrinas ausus est spoliare. In illam enim confidens, mittam famulos meos ad ea loca, in quibus latere dicitur. Qui missi invenerunt eum in primo latibulo, quo cœperunt inquirere, duoque irruentes in eum tenere non valebant, donec tertius adveniens latenter abscondit ei pedem alterum; et sic captus restituit prædictis mulieribus res suas. Postea vero in patibulo prout male meruit, est suspensus. Et illæ mulieres postea Dominica prima post Pascha reversæ sunt in Vuatzsteno, et cum gratiarum actionibus ista narrabant. Testes sunt venerabiles viri dominus et frater Sueno de monasterio Novævallis h tunc existens apud ecclesiam prædictam Bricstadh, qui direxit litteram ad Vuatzstenum ista testificantem, et prædictus Ignemundus, cujus famuli latronem illum in suspensio condemnaverunt.

laborans dolore capitis, sensibus destituta,

* pro

85 Caput et collum Margaritæ de oppido Tyngasta parochiæ Athanas Strengien. diœc. ex vehementissimo dolore in tantum intumescabant, quod ejus oculi et nares inspicere non valerent; cui per amicos per* se facto voto Famulæ Dei, restituta est circa festum SS. Philippi et Jacobi sanitas repentina. Testes sunt Thomas Ignemundus, et Henricus de oppido prædicto, qui sibi præsentis erant, infirmitate durante. Sanctionialis quædam, Margarita nomine, de claustris Bisabergh i Strengien. diœc., consistens extra castrum apud ecclesiam Viby ejusdem diœc. blasphemando deridere venerabilem D. Birgittam ausa est; quæ statim vindicta Dei percussa sensum perdidit et loquelam. Cumque in hujusmodi miseria quinque dies miserabiliter peregisset, dominus Nicolaus curatus ecclesiæ prædictæ Viby, et Fr. Benedictus Nicolai de Castro Strengien. votum peregrinationis ad Vuatzstenum pro ea fecerunt, et sequenti die, videlicet feria quarta ante Dominicam Palmarum plene convaluit; in Dominica ante Ascensionem Domini devote per se factum votum perficiens, secumque gratiam factam humiliter recognoscens. Testes sunt, qui pro ea votum emisissent, et dominus Joannes, curatus ecclesiæ Ledhoborgh Straren. h diœc., et Thorinus Joannis de Covolodhun, parochiæ Urmarbyt qui tunc in Vuatzsteno existentes audiverunt, eam secum gratiam factam, contentem.

alter item dolore capitis laborans, graviterque casus curatur;

86 Gertrudis, clavifera Nicolai curati ecclesiæ Romba Strengien diœc. deridere præsumens venerabilem D. Birgittam subito tam vehementi inflatione et dolore capitis est percussa, quod per tres dies et noctes nec videre, nec loqui potuit. His finitis, pœnituit de facta blasphemia, voto peregrinationis, quod in Ascensione Domini complevit, emisso, integre est sanata. Testes sunt viri fide digni, videlicet dominus Nicolaus prædictus, et frater Benedictus de Ordine Prædicatorum claustris Strengien. Harcaldus famulus nobilis viri Henechini Molteka de Ulfasa, parochiæ Ekby Lincopen. diœc. ab adversariis suis

Octobris Tomus IV.

tam graviter cum fustibus percussus est, quod cecidit in terram et jacuit per tres dies quasi mortuus; non movens manum, nec pedem: deinde ad sensum rediens, et in omnibus membris suis dolorem gravissimum sentiens, pro alleviatione et recuperatione sanitatis divam Birgittam invocabat, vovens, se peregre visere locum suum, et eadem hora surgens sanus circa Ascensionem Domini complevit cum gratiarum actionibus votum suum. Testes sunt dominus Laurentius, vice-curatus in Raby Lincopen, diœc. et Folquinus Officialis nobilis viri Gerardi Suakenborgh de Eneby parochiæ Naas ejusdem diœc., qui audiebant eum, ita cum juramento firmiter affirmantem.

AA. MONAST. VASTENANSIENSIS.

87 Helena, filia Evæ nominis rustici* de oppido Soknadal par. Vedherstadh Lincopen. diœc. per decem hebdomadas gravissimo dolore laborabat, et novem ultimis diebus muta penitus effecta est, comedere aut bibere quicquam non valebat; unde pater de vita desperans fecit votum pro ea D. Birgittæ, et statim cœpit convalescere, plenaque sanitate recepta in Ascensione Domini, quod pro filia pater voverat, adimplevit. Testes sunt dominus Giko, curatus ecclesiæ prædictæ, et Joannes rusticus in oppido prædicto. Contigit in oppido Nikhem, parochia Vorghsla diœc. Dryganes regni Norvegiæ, quod Thorunæ, filia Ysæ viduæ, crescebat pellicula rubea et valde spissa super oculos, a qua omnino cœcata est per annum integrum, quæ nullis medicorum artibus removeri potuit. Quod cernens mater vocit, se cum filia peregere ad Famulam Dei, et mox pellicula illa, quasi cera, a facie ignis evanescente, puellæ restituitur clarus visus. Hæc mulier cum filia ista nobis in Ascensione Domini enarrabat. Testes sunt Thorlalior, et Samundir, rustici in oppido prædicto Soknadal.

muta loquitur, exca videt, lege; et Joannis, rustici,

88 Nobilis quidam Gotherinus, Gaste nomine, de civitate, parroch. et diœc. Osloen l regni Norvegiæ circa Dominicam Palmarum, jubente domino suo rege Aquino, captus, et in Akesborgh in carcere tenebroso cum uno famulo suo includitur, et cippo ligneo catenisque ferreis strictissime vinculatur. Hic, cum tanta miseria multis diebus affligeretur, tandem D. Birgittam pro sui liberatione invocabat. Post hæc evolutis aliquibus diebus, per quemdam amicum suum lima sibi in die S. Joannis Baptistæ latenter allata est. Qui cœpit, quantum potuit, lignum et ferrum dirumpere, et famulus primo solutus murum cum ossibus, de quibus carnes comederant, frangere. Et ecce miraculorum maximum, murus firmissimus, qui non cedebat grandissimis machinarum jactibus et ictibus, coctis fragilibus ossibus frangebatur. Jam die tertia postquam limam acceperat, oriente sole, vincula et tantum spatii in muro rupta sunt, quod liberi de castro recesserunt. Quod videns quidam nunciavit in castro et surgentes cum lanceis et balistis xl viri exhibant post eos; quos videns famulus currendo velociter evasit.

captivus

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

l

AA. MONN.
VASTENENSIS.
BUS.

omnia alia circa se clare videntes, sic discurren-
tes per gryum a solis ortu usque ad meridiem,
ut ipsemet multis fide dignis viris audientibus
cum juramento affirmabat. Ita prope appropin-
quabant ei, quod plus quam decem vicibus
eum tangere manu possent, et stantes juxta eum
loquebantur ad invicem: Hic vidimus eum se-
dentem, sed non hic recedentem; forsitan ergo
terra aperuit os suum et deglutivit eum. Et cum
jam hora prandendi præterisset. casso labore in
castrum reversi sunt. Ille vero, prout potuit,
fugam arripuit, dolore tunc, quem de vinculis
acceperat, aliquantulum mitigato. Hic in Ascen-
sione Domini Vuatzstenum veniens ista confessus
est. Testes sunt nobiles viri Ornio et Guthornius,
qui cum aliis requirebant eum, et honorabiles
domini Laurentius, præbendatus Lincopen. diœc.,
et Thronus, ibidem in Vuatzsteno hoc tempore
existentes.

sanatur
pede saucius,
flammis
vatus,
* i. e. digi-
tum

90 Laborator quidam nomine Throcto de
oppido Sundista, par. Usby Upsalen. diœc. in-
caute abscedit sibi pedicam *, ita quod pende-
bat cum pelle, qui multis diebus gravi do-
lore afflicto, eo quod pedica pedis congrue

B combinari arte medicinæ non potuit, nec
quod omnino abscederet, sustinere non va-
luit: fecit tandem votum Famulæ Dei, et sta-
tim in Ascensione Domini Vuatzstenum veniens
confessus est, et gaudebat se totius pedis sani-
tatem recepisse. Testes sunt Joannes et Jacobus
agricultores in oppido prædicto. Filius parvu-
lus Joannis in Sorby parochiæ Ninkathorp
Arosien. diœc. ex casu incauto cecidit in ignem,
qui sic horribiliter in facie et pectore, manibus
et brachiis adustus est, quod jam non speciem
humanam, sed carbonum prætere videbar. Unde
presentes * nimium dolore afflicti, eo
quod puer septennium non compleverat, illique
etiam præter alia, quæ patiebantur incommoda,
proxime pro morte filii erant astringendi, qui
eadem hora moriturus credebatur; pater intimo
corde pro vita et sanctione filii votum emisit,
se peregre visere Famulam Dei. Et paucis di-
bus plenam recuperavit sanitatem, ut pater ejus
in Ascensione Domini confessus est. Testes sunt
D. Laurentius, vice-curatus ecclesiæ prædictæ, et
Aquinus in Sandistam ejusdem parochiæ.

* patentes

C
a demone
obsessa, ex-
ca,

91 Dominus Gregorius, curatus ecclesiæ Kyl
Strengien, diœc. ad laborandum in sua curia ha-
bens puellam adolescentem, Ingridim nomine,
quam secunda die Paschæ invasit diabolus, et
per integrum mensem bis vel ter in quolibet die
crudelissime vexavit ita, quod venter ejus supra
pectus usque ad faciem ejus videretur se erigere;
cujus dolori dominus suus compatiens fecit vo-
tum pro ea, et statim discessit ab ea diabolus,
sibi ulterius nihil nocens, et idem Dominus Gre-
gorius infra Octavam Ascensionis Domini ista
nobis retulit bona fide. Testes sunt Petrus et
Stirbernus in Amarybi ejusdem parochiæ. Cæci-
lia quatuor annorum filia Martini Ockicta in
oppido Mam, parochiæ Niobirbyo Lincopen.
diœc. longo tempore gravi dolore et languore
macerata, et tandem visu oculorum per quin-
que hebdomadas privata est. Pro sanitate recu-
peranda versus Vuatzstenum a matre sua, Ca-
tharina nomine, ducta est; quæ in itinere, an-
tequam ad locum ipsum perveniret, oculorum
totiusque corporis se sanitatem gaudebat inte-
gram recepisse. Testes sunt dominus Petrus, cu-
ratus ecclesiæ Aa, et D. Andreas, vicarius ec-

clesiæ Unimaby Lincopen. diœc., qui infra Octa-
vam Ascensionis in Vuatzsteno existentes una nobis-
cum viderunt puellam, sospitem corpore, oculo-
rumque claro lumine redimitam.

92 Christina, vidua de oppido et parochia Arno-
bonga Lundunen. diœc. regui Daciæ, habuit
filium septem annorum, Olavum nomine, à nativi-
tate claudum et mutum; quem mater cum alia
femina, Helena nomine, in humeris suis portabat
per longas duas dietas ad Vuatzstenum, venientes
illuc in vigilia Pentecostes, ubi puer eodem die
plena fortitudine ad ambulandum et loquendum
præditus est. Testes sunt nobiles viri Joannes
Broderhersem de civitate Subdhu Capen. diœc.,
Hannus Volt, Hennechinus Grevensmolla, cives
Skarmigen, qui rem gestam a matre pueri audierunt,
et eum expedite ambulans oculis prospexerunt.
Holinstanus, decem annorum filius Petri Fut de
oppido Bruta, parochiæ Ringarium Lincopen. diœc.
in insulis maris cum aliis multis stetit super gla-
ciem fragilem ad piscandum pisces, et subito venit
ventus vehemens, circumquaque dirumpens gla-
ciem, quod videntes, qui seniores erant, propera-
bant ad littus, puer vero, sibi præcavere nesciens,
remansit quousque glacies in frusta soluta est.

mutus simul
et claudus:
servatur

E

93 Unde puer territus alta voce incessanter cla-
mare cepit: O S. Birgitta, adjuva me. Vento autem
indesinenter flante, glacies in tam minutas partes
dissoluta est, quod puer a patre et aliis novem viris
in littore stantibus non visus est super glaciem,
sed super solam stare aquam. Et sic stetit per qua-
tuor vel quinque horas, et urgente semper flatu,
longe satis elongabatur a littore, patre et aliis vi-
dentibus auxilium dare non valentibus, eo quod
naves non habebant. Puer vero non cessabat invo-
care dominam Birgittam, cujus procul dubio
meritis divina providentia, cui cura est de omnibus,
providerat, quod Acaneridus de oppido Bro, et Mar-
bum de Vaginar prædictæ parochiæ pro negotiis
suis navigantes appropinquabant ei et consideran-
tes particulam glaciæ, super quam steterat, fere
omnem in aquam resolutam, ceperunt eum in na-
vem suam. Illi igitur hujus rei testes sunt cum
Banka de opido Grevianus ejusdem parochiæ, qui
hoc videns stetit in littore, et pater pueri, qui
in die Pentecostes ista nobis per ordinem enar-
ravit.

puer submer-
sioni prævi-
mus.

F

ANNOTATA.

a Monachi Vastenensis, ejusque, qui rei gestæ
interfuit, verba sunt.

b Modo ejus saltem pars servatur in vico
Courson.

c Vastenensis Confessor generalis.

d Forte hic indicatur Birca, Suecorum re-
gum antiqua sedes, jam destructa, quæ sita fuit
inter Telgam et Sigdunam.

e In Nericia.

f Prima post Pascha, seu in Albis.

g Aahus in Scania duobus milliaribus a Chri-
stianostadio, in confiniis Scaniæ et Blekingiæ
sito.

h Ordinis Cisterciensis in Gottlandia, diocesis
Lincopensis.

i Vide lit. f in cap. 4 lib. 3 Vitæ S. Birgittæ, a
Bertholdo scriptæ.

k Legendum verosimillime Scarensis.

l Vide Annotata in Bertholdum lib. 3, cap. 2,
lit. c.

CAPUT IV

CAPUT IV.

*Alia item miracula anno
MCCCLXXVI facta.*

*Ipsa deni-
que langui-
da, parali-
ca,*

Margarita, octo annorum filia Hilchvasti de oppido Ranstadha parochiæ Eniby Lincopen. diœc. *a* ex languore gravissimo per novem dies nihil comedens muta jacuit: pater vero pro filia votum Famulæ Dei faciens in paucis diebus plenam recuperavit sanitatem, et nobis in die Pentecostes confessus est. Testes sunt Hithuniastus Rugennius, et Thomas agricultores in oppido prædicto. Petrus valde senex, pauper homo de oppido Moo in parochia Sildanzdh Striparen. diœc. *b* altera manu dolorose debilitatus et cæcus per tres annos, pro recuperanda sanitate vovit, se peregre visere reliquias dominæ Birgittæ, prout potuit, carpens iter. Qui, cum appropinquaret ad locum Vuatzstenum, ob merita Famulæ Dei divina gratia integram recuperavit sanitatem. Testes sunt Coko Diathakii de civitate Ludhroepen. Lincopen. diœc. et Joannes de oppido et parochia Mothala, qui secunda die Pentecostes audierunt eum cum multis aliis, secum gratiam factam publicare. Gumildis pauperula de oppido Salbjerga, parochia Rimalmida Osloën. diœc. *c* regni Norvegiæ, jacuit paralitica per quinque annos, ita quod nec sensum, nec in aliquo corporis membro habuit robur plenum. Noti igitur sui fecerunt votum pro ea Famulæ Dei, quæ mox ita perfecte convaluit, quæ ad monasterium Vuatzstenum per viam asperam et valde longam ire potuit, illic feria tertia Pentecostes perveniens ista nobis cum alia muliere, Thoron nomine, de eodem oppido juramento testificata est. Testes sunt honorabiles viri, videlicet dominus Aquinus, coralis ecclesiæ cathedralis Lincopen., dominus Carolus, curatus parochialis ecclesiæ ejusdem diœc., qui tunc in Vuatzsteno existentes hanc mulierem suis oculis perspexerunt.

*submergen-
de,*

C 95 Chorborgh de villa et parochia Byarlunda Osboën. *d* diœc. regni Norvegiæ, circa Annunciationem B. Virginis cum marito suo ibat super glaciem valde fragilem et perrosam, qui, subito rupta glacie, ambo pariter ferebantur in profundum. Et cum cœpissent mergi, clamavit mulier; O sancta Birgitta, salva me, statimque quasi quadam manu levata est super glaciem, quæ tam fragilis erat, quod multoties sub pedibus postea frangebatur, illa tamen non demergebatur: veniente vero illa ad ripam, fere tota glacies ex magno etiam imminente vento disrupta et in elementalem speciem resoluta. Hæc tertia die post Pentecosten Vuatzstenum veniens, testes secum de terra sua non habuit, quia nemo mortalium vidit, quomodo secum factum est, et quod sic secum factam gratiam gratanter et constanter confitebatur, testes sunt honorabiles viri, dominus Tyrgillus de domo S. Spiritus Skaingen. Lincopen. diœc., dominus Olavus, curatus ecclesiæ Hedhæ ejusdem diœc., qui cum multis aliis audierunt eam veraciter hæc dicentem.

96 Sigridis, quatuor annorum filia campanarii ecclesiæ Hersemæ Lincopen. diœc. circa Nativitatem Domini paralisi tam dolorose dissoluta est, quod manus et pes dexteræ partis ipsius erant ad palpandum quasi tela, sed nec ossa in illis esse cernebantur. Cumque sic jacisset per sex hebdomadas, factum est votum pro ea Famulæ Dei. Quo facto, pristinam illico recuperavit sanitatem; quam parentes ejus ostenderunt nobis in Dominica Trinitatis secundum suam ætatem in omnibus membris vigorosam. Testes sunt honorabiles viri, dominus Nicolaus, curatus ecclesiæ Suanshalis Lincopen. diœc., qui vidit eam in Vuatzsteno die prædicto sanam, dominus Joannes, vice-curatus ecclesiæ prædictæ Hersemæ, et Petrus Honason ibidem, qui viderunt eam debilem et postea sanatam. Margarita viginti annorum filia Laurentii Frenðæ de oppido et parochia Nordibiergh Arosien. diœc. cæca per duos annos, pro recuperatione visus peregre abiit monasterium Vuatzstenum, quæ in itinere visu claro prædita, ut nobis in Dominica infra Octavam Corporis Christi cum testibus subsequentibus confessa est, videlicet Simone Huring et patre suo prædicto, et nobili vidua Hena de prædictis oppido et parochia.

*AA. MONN.
VASTENSI-
BUS.
paralyticæ
temaltri,
cæca,*

97 Nicolaus Skuame, Petrus Ruth, et Andreas Gale de oppido Langaue, parochiæ S. Olavi in civitate Vitarefa, in qua sita est cathedralis ecclesia, ubi habent dominium Christi milites confines paganis *e*, pro piscibus capiendis mare, in cujus littore habitant, ingressi sunt. Qui ex contrario vento castro, quod dicitur Cabbris, in terra paganorum appropinquare compulsi sunt. Quos videntes ac comprehendentes duodecim de paganis traxerunt ad litus, et spoliatis omnibus rebus suis, excepta una sola tunica, quam cuilibet reliquerunt, ligabant eis manus ad tergum et ingentem lapidem ad collum cujuslibet, volentes eos præcipitare in mare. Et cum agerentur hæc, illi, quos perterruit imminentis in proximo mortis angustia, non cessabant in adjutorium sibi dominam Birgittam invocare: quam quanto ferventius invocabant, tanto vehementius percutiebantur, et strictius ligabantur a paganis dicentibus: Non est, qui de manibus nostris vos vivos eripiat. His itaque gestis, posuerunt illos tres in propriam navem illorum et extraxerunt secum longe a littore ad spaciositatem maris, ubi putabatur esse profunditas decem ulnarum, et ejecerunt primo Andream Galam, qui mox cum lapide ligato sibi ad collum descendebat ad profundum quasi lapis, quo perveniens, Dei virtute rupta fune, quæ ita fortis erat, quod bene tenuisset decem homines pendentes ad stipitem, remanente lapide, relevatus est in ictu oculi super aquas, et ligatis ad tergum adhuc manibus jacuit super aquam quasi super firmam humum.

*capitis ab
hostibus.*

F

98 Quod videntes pagani et nova crudelitate sævientes, cœperunt illum fustibus velle percutere et interficere et quantumcumque nitebantur percutere eum, solam semper concutiebant aquam; ad illum autem verbera pertingere non valebant. Attendentes iterum, se stulto consumi labore, timere cœperunt ac dicere mutuo: Ecce adjuvat eos illa, quam invocant. Dimitamus ergo eos, ne et nos involvat vindicta, quia potens est illa, quæ privat aquis vim suam et stupere facit manus nostras, dignam nobis

*mortisque pe-
riculo*

AA. MONN.
VASTRENSI
RES.

nobis reddere talionem. His dictis, solvebant eos duos, quos nondum ejecerant, illumque, qui jacuit super aquam cum blandis verbis traxerunt ad se, et solventes eum, in propria navi positos liberos recedere permiserunt. Hæc autem gesta sunt in Vigilia Paschæ circa horam vespertinam, et licet jam, qui dimissi erant, sine periculo non fuerunt, quia stante mari circumquaque quieto, effugere non valebant. Unde timebant usque ad mortem, ne ab aliis paganis caperentur.

expositis,

99 His dictis miraculum miraculo additur: nam, ut dictum est, mari undique stante quieto ita quod nec pluvia levissima moveretur, in illo tempore veniens quasi torrens impetuosus sub navi illorum, quo fortiter sine remis et velo navim trahentes, ad tenebras venerunt ad amicos per tantum maris spatium, quantum in terra decem leucarum vocamus. Isti viri in Dominica infra Octavam Corporis Christi venerunt Vuatzstenum, ista cum juramento et verbis constantis fidei firmiter asserentes, et ex verberibus, a paganis acceptis, cicatrices in suis corporibus ostendentes. Hos sequebatur quartus de oppido eorum, qui vocatur Joannes Lafrenzsimo, hæc cum eis vera fide testificans, quod audierunt multi, ex quibus testes ponimus nobiles et fide dignos varios * Simonem Siga de oppido Ovistborgh parochiæ Vuatzsten., et Alvardum Barga de Ulfasom, parochiæ Ekby, et dominum Thyrgillum ex domo S. Spiritus Okmie Lincopen. dioc., et Thorinum Vassa de Vuatzsteno

graviter
percutso,

100 Joannes, agriculor de oppido Veskeruik, parochiæ Heboherand. Upsalen. dioc. f tempore Carnisprivii pugione in interioribus ita periculose percussus est per medium, quod spiculum putabatur omnia viscera ejus penetrare atque dirumpere, qui statim cecidit, quasi mortuus jacens per integram hebdomadam, ita quod nemo videntium eum pro certo scire potuerit, utrum vivus fuerat vel mortuus, nisi quantum perpendi potuit ex hoc, quod non computruit et fœtuit, sicut cadaver exanime, qui per amicos suos Famulæ Dei facto voto, surgens cœpit de die in diem convalescere et per viam longissimam infra Octavam Corporis Christi Vuatzstenum veniens ista cum gentiarum actionibus enarravit, cicatrices punitionis paratus ostendere, eas cernere volentibus, quomodo pugio intravit per unam partem corporis et exivit per aliam. Illum sequebantur duo de prædicta parochia Eboherard, qui videbantur esse fide digni, videlicet Igneraldus de oppido Indk, Riquidus de Rono hæc secum juramento veræ fidei confitentes.

læso in
gume, hu-
jusque filia
cæx.

101 Chindolphus de oppido Nosarith, parochia Quilla Oslon. g dioc. regni Norvegiæ de equo cadens incaute offendebat ita graviter genitalia sua, quod in frusta minuta frangerentur, pelle tamen integra permanente: unde dolore circumseptus intolerabili, nullo medicorum remedium sibi ferre valente, per annum integrum continue jacuit in grabato, se de illo nisi alterius adminiculo movere non valens, et cum jam inceperat putrescere et sic horribiliter fœtere, quod nemo sibi cohabitare potuit; vovit, se peregre visere monasterium Vuatzstenum ob reverentiam Famulæ Dei dominæ Birgittæ, si suis meritis sanaretur: illico remedium non aliud accipiens, quam, prout potuit, carpsit iter, et infra Octavam Corporis Christi ad nos veniens, gaudebat

se sanitatem integram recepisse, volens se nobis ad oculum ostendere, qualiter dilaceratus fuerat et corruptus. Hunc sequebatur filia sua, Uebergh nomine, quam assererat per decem hebdomadas fuisse cœcam, et, voto peregrinationis facto, illuminatam. Testes secum de terra sua non habuit, nisi filiam suam, et hujus facti conscios dicebant nobiles viros Gutdhormam, legiferum de oppido Thrual, Nicolaum de oppido Sladstadium ejusdem dioc. et parochiæ.

102 Filia Gosthani, Katilburgis nomine, decem annorum de oppido Kalvasatr, parochiæ Varinge Schiaren. h dioc. in Vigilia Paschæ demens penitus facta est, semetipsam, et circa se dolose discerpens, multa mala et inconvenientia patiebatur. Pro qua parentes quinto die Paschæ votum fecerant; quam mox, facto voto, plenum sensum recuperasse, nobis in festo Apostolorum Petri et Pauli Vuatzstenum venientes, cum illa confessi sunt fidei juramento. Hos sequebantur duo de parochia prædicta, videlicet Algotus de oppido Lathaorp, Laurentius in Hynaas ista cum eis firmiter asserentes. Christina uxor Michaëlis de oppido Lappali parochiæ Pantars- E haradh Alioen. i dioc. in ultimis ad illam plagam Christianorum finibus h corrosiones viscerum acerrimas perpessa est per tres annos: itaque frequenter cadens in terram eodem momento putabat se morituram. Hæc diversis Sanctis pro alleviatione doloris sui votum faciens et nihil proficiens, tandem dominam Birgittam humiliter invocabat, vovens, se quolibet anno visere locum Vuatzstenum, si suis meritis sanaretur. Quæ post paucos dies, pleno recepto remedio, infra Octavam Apostolorum Petri et Pauli ad nos veniens, rem ita gestam, cum gratiarum actionibus enarrabat. Hanc sequebatur maritus suus, et alter, Silvester nomine, de prædicto oppido, hæc cum ea constanter testificantes, qui Silvester testificabatur, se fuisse cœcum per tres annos, et, Famulæ Dei facto voto peregrinationis, illuminatum, quod secum constanter testificatur Michaël prædictus, et uxor sua Christina prædicta.

103 Equus Petri Sessoni de oppido Apullaby Hagabroga Lincopen. dioc. in itinere constituti in Norvegiæ regno longe a domo sua quasi decem dietas, ita claudicare cœpit, quod quarto pede terram tangere vix potuit. Et cum sic invitatus traheretur, cecidit mortuus circa horam vespertinam, ad quem possessor reversus circa solis occasum, et movens membra ejus in eo rigida et frigida, recedensque ab eo dedit cuidam potestatem, ut decoriaret et haberet pellem ejus. Mane autem hora prima rediens invenit eum nondum decoriatum. Hic homo habitans prope Vuatzstenum audierat crebro narrari mirabilia facta per honorabilem dominam Birgittam: totam igitur fiduciam in ea ponens dicebat: O reverenda Domina, redde mihi vivum equum meum, et dum ad propria rediero, offeram similitudinem equi de cera. Et hæc dicens pro dolore, eo quod alium equum secum non haberet, jactavit se ad dormiendum juxta eum. Et ecce adhuc miraculum: nam equus, qui ante pessime claudicaverat, jam minime claudicabat. Hic homo Dominica post Trinitatem rediens ad domum suam cum equo prædicto bene sano, et postea ad Vuatzstenum vera fide confessus est, et solvebat fideliter votum suum. Testes sunt fide digni viri Nicolaus Sauskalasse, Petrossomhanus Fandike, cives civitatis

amanti, visce-
rum dolore
recata, caso,
h

E

i

k

equi mortui
domino,

p

A vitatis et parochiæ Skamungen. Lincop. diœc. cum aliis plus quam centum, qui secum erant in itinere.

laboranti-
bus morbo
caduco, et
naufragii
periculo,

104 Quidam de nobiliori Sualnorgne, Fulquinus Melisson nomine de Sualnatholm, parochia Haergh Lincopen. diœc. circa Inventionem sanctæ Crucis navigio tendens ad Alemaniam quodam die descendens de navi cum aliis multis intravit insulam quandam, ubi post pauca cum aliis cursitare cœpit, quod cum faceret vivaciori modo, quo potuit, cœpit cœlum velut amens inspicere et quasi morbo caduco in terram subito cadens ut epilepticus, aut a dæmone arreptus, spumam horribilem evomere, quod antea nusquam deprehensus est facere; unde cæteri terribi stabant stupefacti. Inter quos erat quidam consanguineus et dilectus socius, Ingebaldu Jorson nomine, qui Famulæ Dei venerabilis dominæ Birgittæ pro eo fecit votum in hunc modum, quod ambo nudis pedibus irent ad

B Vuatzstenum ab illa parte terræ Suecorum, ad quam possent revertentes peracto negotio, pro quo tunc tendebant, primo pertingere, si jam, illa intercedente, sanus surgeret, et in huiusmodi morbo de cætero non caderet. Quo facto, satis graviter afflictu surrexit, navem cum cæteris ascendens. Qua elongata, seu longe a littore, gravissima tempestas oritur, et navis, fracto et amisso gubernaculo, periculose jactabatur. Unde hi duo prædicti votum iterum emiserunt, et sic illi, tantum maris spatium, quantum in terra vocamus xxxiv leucas, navigabant, postea revertentes ad propria applicabant ad civitatem Calmanens / regni Suetiæ, quæ distat a Vuatzsteno ad triginta longas leucas, et ab illa civitate per viam montuosam nimis et asperam nudis pedibus ambulantes, ad locum prædictum cum multis famulis suis pervenerunt, et, quod cum eis venerabilis Domina fecerat, confitentes. Testes sunt nobiles viri Petrus Parse, miles de Cesta, parochiæ Banison Lincopen. diœc., Joannes Petarson de oppido Vlabolstadh, parochiæ Skarbind ejusdem diœc., qui viderunt eos in Vuatzsteno nudis pedibus incedentes.

puella in sit-
vis erranti,
m

C 105 Helena septem annorum filia Laurentii Thorissom de oppido Karlaby m, parochia Patranschedh Aboën. diœc., feria secunda post Pentecostes intravit eremum densissimam sui patris oppidum circumjacentem, in qua sine cibo huc, illucque discurrens per decem dies errabat cum ferocissimis bestiis, videlicet ursis, lupis, diversique generis serpentibus, et cum huiusmodi, per maximæ multitudinis abundantiam inibi habitantibus, conversando et noctibus accubando, quam pater cum multa vicinorum turba diu requirens et neminem inveniens, desit tam casso labore atque supervacuo fatigatus. Posthæc transactis aliquibus diebus, fecit votum peregrinationis cum filia prædicta, si eam vivam invenire posset; et sequenti die, erat feria quarta sequentis hebdomadæ, puella tenera invenit nuncium in eremo discurrentem separatam a grege et hunc sequens decima die ab hac, qua recessit, reversa est in domum patris sui; quæsitæque, quomodo tam diu sine cibo vivere potuit, respondit his diebus, antequam appropinquaret ad oppidum, esuriam non sensisse. O reverenda Domina verum periclitantium refugium, jam in veritate comperi, quod sint tibi vera misericordiæ viscera, quia te præsciens invocandam, etiam priusquam invocareris, teneram puel-

lam, ne devoraretur a bestiis, aut fame deficeret, defendisti. Hic homo cum filia et multa vicinorum turba xvii Kal. Augusti veniens ista confessus est nobis veræ fidei juramento. Quod testificabatur videlicet Veroslukar de oppido Lamarshabr, et Firmieparter de oppido Asinundaby, Veroleon de oppido Lapallax ejusdem diœc. et parochiæ.

AA. MONN
VASTERNNSI-
BUS.

106 Item nocte præcedente diem, quo venerabilis dominæ Birgittæ ossa primo in Vuatzsteno collocata sunt, Petrus de oppido Vylotorp. parochiæ Haghabyhegha Lincopen. diœc. ab adversario ita in capite valenter percussus, quod fere tota testa capitis sui in frusta confracta est. Hic præ vehementia doloris reputans, se illico moriturum, pro servanda vita venerabilem dominam Birgittam invocabat, et mox aliquantulum respiramen accipiens, arte medicinali inniti tentabat, sed quia per ea ossa disrupta conglutinari non possent. Noti sunt * tria ossa tantæ magnitudinis + cum minoribus, et multis aliis ad modum pisarum, quæ non numerata sunt, de capite ejus extraxerunt. Quo facto, cœpit cutis se contrahere et cooperire cerebrum, et homo de die in diem convalescere, qui hodierna die familiam suam pleno vigore sensus et corporis regit, corrigit et dispensat. Testes sunt Magnus de oppido Skestadha, et Nicolaus Liomson de oppido Eslebey ejusdem parochiæ. Hic homo diu secum factam gratiam occultavit, quam tamen nobis in die sanctæ Margaritæ cum præscriptis testibus publicavit.

suicio cerebri
vulnere,

* legendum
forte medici

107 Asta vidua de oppido et parochia Osmala Osloën. diœc. circa festum omnium Sanctorum ivit per pontem, sub quo erat torrens satis impetuosa, portans in humeris suis filiam suam teneram, Extridim nomine, titubanteque matre, incaute lapsa est filia in torrentem, ejusque cursu rapidissimo applicata est sub rota molendini stantis in proximo: quod videns dolorosa mater, flere cœpit ac dicere: O venerabilis domina Birgitta redde mihi vivam filiam meam, et ego cum gratiarum actionibus portabo eam ad monasterium tuum. Deinde huc, illucque circa ripam discurrens, vidit eam tandem inter duos lapides in aqua subter capite detineri, ita F quod pedes ejus interdum super aquas elevabantur, et aliquoties submergebantur. Sicque detenta est quasi per tres horas, donec adventit quidam fortis homo, qui commotus lacrymis desolata viduæ, puellam, cunctis fere membris ejus corporis contractis, omnino mortuam cum difficultate et periculo maximo de torrentis flumine extrahebat. Misera vero mater non desistebat a prece, donec filia viva surrexit, et membrorum integram recepit sanitatem. Hæc mulier cum filia in festo S. Petri ad Vincula ista in audientia venerabilium et fide dignorum virorum, videlicet domini Laurentii, canonici Lincopen., et domini Petri Persa militis de oppido Vocaby, parochiæ Lemaridh ejusdem diœc., et Thorri Bassa de oppido Venabodh parochiæ Urnaby prædictæ diœc., et multorum aliorum verbis constantis fidei fatebantur. Christina vidua de oppido Ostrarirby, parochiæ Risby Lincopen. diœc. in sinistro oculo cæca per decem annos et in dextero oculo per tres annos in festo S. Petri ad Vincula visum in Vuatzsteno recepit, videntibus honorabilibus viris, videlicet domino Laurentio canonico Lincopen. et domino Tyrgillo de domo S. Spiritus Erknigæ ejusdem diœc.

mortua in
aqua, cæca

108 Anno Domini mcccclxxiv hoc subsequens miraculum

AA. MONN.
VASTENENSIS
BUS.

miraculum factum est, et ille, cui contingebat, coram episcopo Lincopen. *n* et quibusdam suis canonicis cathedralis ecclesiæ propria in persona comparuit, dicens, quod Sactaus Heyndank tyrannus apprehendit constitutum apud ecclesiam Horby Upsalen. dioc. et imputavit sibi, quod famulus suus vulnerasset quemdam rusticum, et ob hoc dicebat, ipsum exbanditum esse. Iste vero respondit, famulum suum respondere debere pro facto suo et nihil sibi imputari. Tyrannus statim apprehendit eum, et voluit eum taliasse *o* ad sexcentas marchas, deinde petivit tres lascas *p* ferri. Tandem duo curati, qui præsentibus erant, consuluerunt eidem Petro, ut redimeret periculum suum, ut posset. Et ob hoc ille obtulit illi unum vas ferri, propter quam oblationem idem tyrannus reputans, se despectum, statim fecit eum ad torturas poni et ad questiones. Propter quod iste, timore ductus, vocavit Deo et dominæ Birgittæ, quod, si orationibus suis salvari posset, visitare deberet locum Vuatzstenum in honorem beatæ Birgittæ semel quolibet anno infra decem annos, et offerre dimidium talentum, et ad faciendum illud votum induxit eum unus de familiaribus tyranni.

suspensioque

109 Quo facto, apposuerunt et constrinxerunt tybias ejus truncis fortibus, qui statim frangebantur, quotquot apposuerunt. Deinde constrinxerunt caput ejus cum chamo, adeo quod sanguis defluxit de naribus et ore; nihil tamen pecuniæ extorquere potuerunt ab eo. Deinde tulerunt eum et suspenderunt eum ad furcas cum corda forti, quia de justitia timuerunt procedere contra illos, si superveniens quis conquereretur, sicut et postea fuit factum per regem Suetiæ. Et ibi pendebat a meridie usque ad occasum solis; et tunc unus illorum videns ocreas ejus bonas et ornamenta corporis voluit sibi tulisse: et puer quidam, qui adstitit, clamabat, dicens: Noli tollere quidquam, quia video ibi mulierem albis vestibus indutam cum crinibus usque ad pectus, quæ hominem sustentat: ad quod idem, qui tollere voluit, dixit: Utinam illa sancta Domina, cujus reliquie translate sunt ad terram istam noviter, cujus etiam cocus fui per tres annos, velit hominem hunc juvare ad salutem: C saltem ob reverentiam illius cordam succidam suspensionis, ac vestes et ornamenta corporis sibi dimittam. Et, hoc dicto, præcidit cordam et dimisit hominem ibi jacere. Qui ibidem jacuit usque ad noctem totaliter exanimis et sine sensu. Tandem post longum tempus respiravit, et oculos aperuit, et sensus suos aliquiditer recuperavit, sic quod intelligere potuit factum, et quid sibi contigerat. Manus tamen ambas fortiter ligatas habebat ante pectus cum corda de corio facta.

beneficam
sese præbet.

110 Et sic resumptis aliquiditer viribus, traxit se, sicut potuit, infra blada, quæ prope stabant, timens, quod redirent et interficerent eum. Et nitebatur cum dentibus, si posset, cordam rumpe-
pere, et statim, quando applicuit ad dentes, rumpebatur corda sicut filum parvum. Et surrexit inde et venit iterum ad locum proprium.

Et sacerdotes ipsa nocte, ubi primum captus D fuit, factum istud publice postea coram rege et consiliariis regni Suetiæ proposuerunt, et petunt sibi justitiam fieri super eodem tyranno et suis complicitibus, ita quod omnes fuerunt exbanditi extra regnum. Et idem Seclus publice factum istud coram rege et consiliariis regni confitebatur per omnia, sicut superius scriptum est. Et hoc in præsentia nostra examinavimus per examinationem ipsius suspensi et confirmabant proceres regni cum juramento duo, scilicet prædictus Fikko de Bosen, miles, capitaneus castri Kalmarneum, et dominus Carolus de Toptum, miles, legif. Suecorum, ambo consilarii regni. Et ultra hoc fatebatur idem dominus Fikko sub juramento, quod ipse audivit a quatuor viris et examinasse verba prædicti pueri dicentis et jurantis coram ipsis, quod vere vidit mulierem cum albis vestibus astantem et sustentantem hominem suspensum. Et quando hoc vidit, erat puer annorum quatuordecim. Suspensus vocabatur Petrus Nicolai, civis Sthocalinensis. Testes scripti sunt in magna littera sigillata, quæ noviter venit de Suetiæ. Explicunt miracula beatæ Birgittæ de Suetiæ, finita et scripta anno MCCCXXXVIII in Octava S. Martini per manus Nicolai Misner, alias dicti Vyogeler, clerici Brandenburgensis dioc., tunc temporis in Roma existentis etc.

ANNOTATA.

a Vide Annotata in partem 1 Miraculorum S. Birgittæ lit. a.

b Videtur diocesis ista hic male expressa.

c Vide Annotata in Bertholdum lib. 3, cap. 2, lit. c.

d Lege: Osloënsis.

e Vel hæc de Viburgo, Careliæ (quæ ea tempore partim penes Russos, partim penes Suecos erat) civitate episcopali, Rigensis in Livonia archiepiscopatus suffraganea, lingua Finnonica forte Viturefa dicta, vel de Rigensi, Oseliensi, aut Revaliensi episcopatu intelligenda sunt: hæ enim sedes omnes ad mare Balticum sitæ sunt in Livonia, Russorum dominio contermina, et Ordini militari Teutonico tunc magna ex parte subjecta.

f Vide Annotata in part. 1 Miraculorum S. Birgittæ lit. a.

g Lege: Osloënsis.

h Legendum verosimillime Scarensis, de qua diocesi vide lit. a in Annotatis in 1 part. Miraculorum S. Birgittæ.

i Legendum forte Aboënsis; vide lit. a mox citatam.

k Erat enim Finlandia Russorum, tunc paganorum, dominio contermina.

l Intellige Calmarium seu Calmarniam in Sma-landia.

m Hujus nominis locum reperi in Cajania, Finlandiæ provincia, ad sinum Bothnicum.

n Nicolao, de quo supra num. 55.

o Vide dicta in Bertholdum lib. 3 c. 1 lit. d.

p Vide ibi lit. e.

